

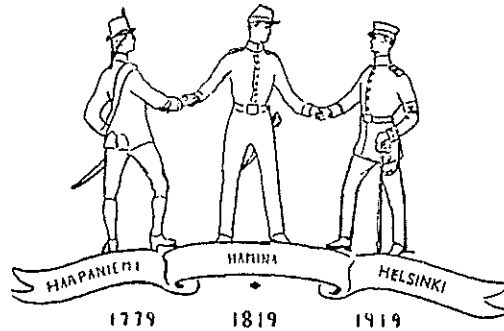
WALIDATA

N:o 3/1970

10287

KYLKIRAUTA

*Vyötti miekan vyötärölle
Kupeellenosa kylkiraudan*

N:o 3/70

LOKAKUU

Kadettikunta esittää kunnioittavat onnittelunsa 40 vuotta täyttävälle
Merisotakoululle 18. 10. 1970

Merisotakoulun käytössä 1930—40 -luvulla olleita rakennuksia Suomenlinnan Länsi-Mustasaassa. Rakennukset ovat nykyisin Valmet Oy:n Helsingin telakan käytössä.

KADETTIKOULUTUS MERISOTAKOULUSSA

Kommodori O Haikala

Meriupseerikoulutus

Laivaston aktiiviupseereiden koulutus alkoi syksyllä 1920 sotaministerin määrättyä 11 p:nä lokakuuta aloitettavaksi ”Meriupseerien valmistuskurssin”. Koulutustilat saatiin Katajanokalta ns ”Merikasarmin” esikuntarakennuksen toisesta kerroksesta. Näitä tiloja käytettiin sitten merikadettien koulutukseen vuoteen 1935 saakka. Kurssi oli alistettu rannikkopuolustuksen päällikölle. Sen johtajana toimi insinöörikomentajakapteeni R. Dillström ja opettajina useimmat sen aikaisista meriupseereista sekä jokunen siviiliopettaja. Tämä 1. merikadettikurssi valmistui aktiiviupseereiksi 6. 12. 1922.

Vuoden 1922 joulukuussa koulutus siirrettiin Kadettikoulun yhteyteen, nykyisen eläintieteellisen museon rakennukseen, Nervanderin- ja Arkadiankadun kulmataloon. Kadettikoulun johtosäännön mukaan kouluun kuului merikadettiosasto, jonka merikadetit opiskelivat omissa luokkahuoneissaan ja asuivat omassa koulurakennuksen osassaan.

Vuoden 1923 kevätlukukauden lopussa Kadettikoulu ja sen osana merikadettiosasto siirtyivät Munkkiniemeen entisen täysihoidolan tiloihin.

Merikadettien opetusta haittasi erikoisluokkien sijainti Katajanokalla, jonne Munkkiniemestä oli vaikeat liikenneyhteydet. Tästä syystä merikadettiosasto siirrettiin v. 1926 Katajanokalle. Linnankujalla sijaitseva kaksikerroksinen tiilirakennus kunnostettiin asuntolaksi, ja varsinainen opetus tapahtui merikasarmilla.

Rannikkotykkösten upseereiksi valmistuvat kadetit saivat vuoteen 1927 saakka koulutuksensa Kadettikoulussa. Aselajinsa peeruskoulutusta vailla olleina he eivät kuitenkaan ilman jatkokoulutusta olleet päteviä oman aselajinsa kouluttaja- ja johtajatehtäviin. Tämän epäkohdan korjaamiseksi perustettiin merikadettiosaston yhteyteen rannikkotykkösten ja merikadettiosaston nimikin muutettiin meripuolustusosastoksi.

Ensimmäiset merikadettikurssit olivat kolmevuotisia. Kurssille pyrkivät astuivat kesäkuussa palvelukseen kadettikokelaina, saivat ensiksi alokaskoulutuksen yleensä Kadettikoulun meripuolustusosaston harjoituslennakkeella ja sen jälkeen laivapalvelukokemusta koululaivoina käytetyillä tykkiveneillä. Myöhäissyksyllä ennen koulutyön alkamista kadettiko-

kelaiden oli vielä läpäistävä perusteelliset sisäänpääsykokeet, joissa koulubietojen lisäksi tutkittiin heidän soveltuvuutensa meriupseerin uralle. Ensimmäinen merikadettikurssi, jonka oppilailta oli jo kouluun tullessaan kokemusta sotilasuralta, poikkesi tästä 2-vuotisella koulutuksellaan.

Kutakin kolmea, talvikauden kestänyttä teoreettista opiskelun vaihetta seurasi 4—5 kuukauden laivapalvelukausi kadettilaivalla. Upseereiksi valmistuneilla aliluutnantteilla oli siten 15—17 kuukauden kokemus erilaisissa miehistön, alipäällystön ja päällystön tehtävissä tykkiveneillä ja he tunsivat jossakin määrin myös rannikkotykistön toimintaperiaatteita.

Vaikkakin näin järjestetyllä koulutuksella oli sen pitkäjänteisyydestä aiheutuvat huomattavat edut, oli sillä myös epäkohtana huomattava, keskimäärin 40 prosentin kurssilta eroaminen ennen upseeriksi valmistumista. Tähän oli syynä kadettikokelaiden usein väärä käsitys merikadettikoulutuksesta, johon sisältyvän teoreettisen opiskelun ja käytännöllisen harjoittelun kovat vaatimukset eivät olleet yleisesti tunnettuja. Kun koululaiva "Suomen Joutsen" hankittiin ja Merisotakoulu perustettiin v 1930, siirryttiin 2-vuotiseen järjestelmään, jota edelsi reserviupseerikoulutus. Uralle hakeuduttiin kuitenkin edelleenkin astumalla palvelukseen kadettikokelaina. Vasta 9. merikadettikurssi aloitti ensimmäisenä opintonsa uuden upseerien sotilasopetuslaitoksista annetun asetuksen mukaisesti 4. 10. 1932. Tämän kurssin merikadetit olivat saaneet reserviupseerikoulutuksen Suomen Joutsenen 1. laivastokurssilla. Merikadettikurssin ohjelma oli pääpiirteissään samanlainen kuin nykyisin, ainoastaan yliopistolliset oppiaineet puuttuivat.

Rannikkotykistökadettien koulutus oli vuonna 1929 valmistuneesta 1. rt-kurssista lähtien ollut kaksi-vuotinen ja perustunut aikaisemmin suoritettuun reserviupseerin tutkintoon.

1930-luvun alussa tuli kuitenkin hyvin voimakkaasti esille yhteistoiminnan tarve laivaston ja rannikkotykistön välillä ja niin alettiin suunnitella koulutuksen yhdistämistä.

Pyrkimys laivasto- ja rannikkotykistöupseerien koulutuksen yhtenäistämiseen vaikutti jo 10. merikadettikurssin järjestelyissä. Suoritettuaan ensin koululaivan 3. laivastokurssilla reserviupseerin tutkinnon kurssi aloitti 2-vuotiset opintonsa Suomenlinnassa 1. 10. 1935. Kadettilaivana käytettiin edelleenkin tykkivene "Karjalaa" ja "Turunmaata". Rannikkotykistökoulutus annettiin kuuden viikon linnakeläpöpalveluksen aikana. Tarkoituksena oli, että kukin aliluutnantti valitsisi aselajikseen laivaston tai rannikkotykistön palveltuaan ensin 2 vuotta kummassakin aselajissa. Sota kuitenkin esti suunnitellut upseerien vaihdot ja valmistuvista upseereista tuli 12 laivastoon ja 7 rannikkotykistöön.

Yhtenäiskoulutuksen edellyttämä merikadettikoulutuksen pidentäminen 3-vuotiseksi toteutettiin lopultakin 11. merikadettikurssilla. Kun pääsyvaatimuksena uudelle kurssille oli reserviupseeritutkinnon suorittaminen, oli koulutus tosiasiallisesti 4-vuo-

tenen. Rannikkotykistökoulutusta varten oli kolmen kuukauden linnakejakso. Tällä tavalla merivoimien upseereiksi 16. 9. 1939 valmistuneet menettivät vuoden virkaiässä ja palkassa saamatta siitä minkäänlaista korvausta perusteellisesta koulutuksestaan huolimatta. 12. ja 13. merikadettikurssilla olikin jo tarkoituksena ylentää kadetit III vuosikurssin alkaessa opintojaan jatkaviksi aliluutnantteiksi, mutta sodan syttyminen esti tämän, ilmeisestikin hyvään tulokseen tähtäävän järjestelyn.

Uuteen koulutusjärjestelmään kuului myöskin päällystöaineksen astuminen palvelukseen joukko-osastoissa yhdessä muiden varusmiesten kanssa ja aliupseerikoulun kurssin suorittaminen ennen reserviupseerikoulutusta kuten nykyisinkin vielä tehdään.

Kolmevuotinen merikadettikoulutus päättyi, kun kurseja jouduttiin keskeyttämään, ensiksi talvisodan ajaksi ja sitten jatkosodan vilkkaimpien vaiheiden ajaksi eikä harjoitusmatkojakaan koululaivalla voitu enää järjestää. 13. ja 14. merikadettikurssi olivat talvisodan aikana keskeytettyinä seitsemän kuukautta. 15. merikadettikurssi oli jatkosodan aikana keskeytettyinä yhteensä 14 kuukauden ajan. Näiden kurssien koulutusta täydennettiin kuitenkin myöhemmin jatkokursseilla. Kun kadetit joutuivat sodan aikana kesken kurssin joukko-osastopalvelukseen, ratkaisi tämä heidän aselajinsa. Yhtenäiskoulutuksesta siirryttiin sodan jälkeen välivaiheeseen, jossa I vuosikurssi oli yhteistä ja II vuosikurssi linjajakoista opetusta. Kokonaan linjajakoiseen opetukseen palattiin 24. merikadettikurssilla, joka aloitti opintonsa rannikkotykistökurssina 9. 1. 1951.

Reserviupseerikoulutuksen alettua jälleen sodan jälkeen 3. 5. 1948 voitiin vasta 25. merikadettikurssista alkaen palata normaalin koulutuksen järjestykseen. Aikaisempien, sodan jälkeisten kurssien oppilaiden sotilaskoulutus oli ollut varsin sekavaa kuten heidän sotilasarvonsa sotamiehestä luutnanttiin osoitti.

Rannikkotykistön upseerikoulutus

Rannikkotykistöupseereiden koulutus oli aloitettu 15. 10. 1927 Kadettikoulun meripuolustusosastolla, jossa 1. ja 2. rt-kurssi olivat valmistuneet jo ennen Merisotakoulun perustamista. Kesäkausien harjoitusvaiheisiin olivat kuuluneet kartoitus- ja pioneerityöt Pääskylahdessa, käytännölliset rt-harjoitukset linnakkeilla, kahden viikon purjehdusharjoitus kadettilaivassa ja sen jälkeen kahden viikon miinaharjoitus. Seuraavien kolmen rt-kurssin ohjelmat olivat yleisjärjestelyltään edellisten mukaiset. Rannikkotykistökadetit kuuluivat Merisotakoulun kadettiosastoon omana kurssinaan tai merikadettikurssin linjana ja he käyttivät merikadetin sinistä virkapukua. Rannikkotykistö- ja laivastokadettien yhtenäiskoulutuksen alkamisesta 10. merikadettikurssilla ja siirtymisestä jälleen linjajakoiseen koulutukseen on edellä jo kerrottu. Kun sodan jälkeen upseerin uralle hakeutuvia oli tavallista vähemmän, ei omaa rtilinjaa 19. merikadettikurssin jälkeen enää saatu

aikaan. Siten yksityiset rannikkotykykistöön pyrkivät kadetit koulutettiin neljän vuoden aikana yhdenmukaisesti muiden merikadettien kanssa.

Vasta 24. merikadettikurssilla annettiin rt-koulutusta. Kurssilta valmistuikin v 1952 vain rt-upseereita.

Rt-kadettien koulutus siirrettiin v 1963 Merisotakoulusta Tykistökouluun ja v 1969 edelleen silloin perustettuun Rannikkotykykistökouluun. Merenkulullinen koulutus annetaan heille nykyisin Merisotakoulussa järjestettävillä erikoiskursseilla.

Rannikkotykykistön koulutuksen liittäminen meri- tai maavoimiin riippuu ensisijaisesti rannikkotykykistön tehtävien määrittelystä. Perustellusti voidaan todeta, että rannikkotykykistömme suoritti hyvin tehtävänsä sotien aikana merellisesti koulutettuna, vaikka se usein joutui yhteistoimintaan maavoimienkin kanssa. Sen laivaston toiminnalle antama tuki oli myöskin erittäin merkityksellistä, vaikka se ei puolustuksellisen tehtävän takia aina ollut samassa määrässä näytävää. Ottamalla huomioon tehtävien laajentamisen meripuolustuksessa ja teknillisen kehityksen vaatimukset, olisi rannikkotykykistön ja laivaston yhteistoiminnalle annettava entistään suurempi merkitys. Merisotakoulu ja Rannikkotykykistökoulu ovat pyrkineet tähän päämäärään kurssien yhteisillä harjoituksilla.

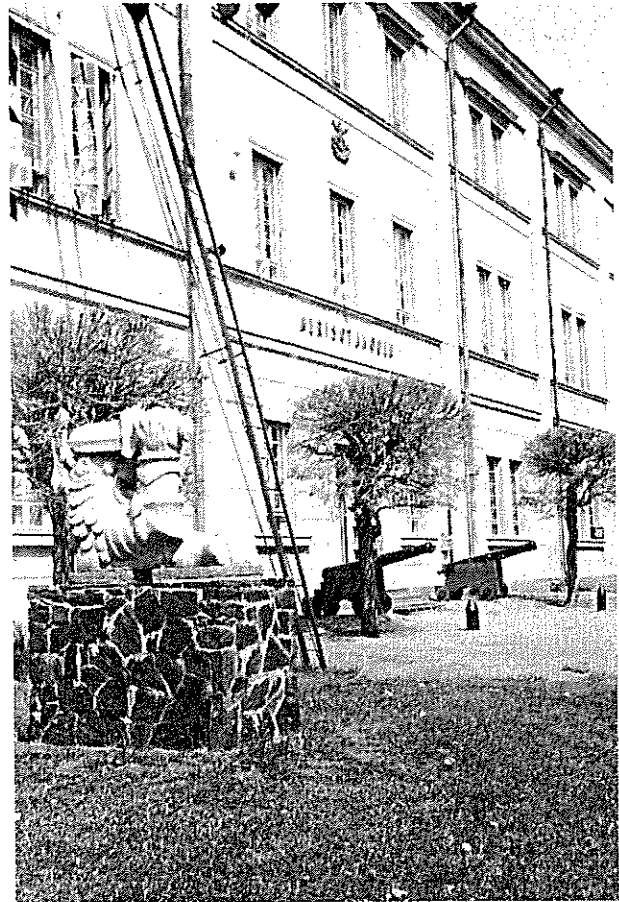
Nykyinen merikadettikoulutus

Nykyisin on merikadettien koulutus järjestetty siten, että kaksi ja puoli vuotta kestävä kurssi alkaa vuosittain syyskuun 15. päivän paikkeilla Kadettikoulussa. Kurssille on viime vuosina valittu kymmenkunta kadettia niistä hakijoista, jotka ovat kutsutut heinäkuussa valintatesteihin. Ensimmäisen talvikauden merikadetit ovat Kadettikoulussa maaliskuun alkupäiviin asti. Tänä aikana he käyvät yhdessä maa- ja ilmavoimien kadettien kanssa läpi pääosan seuraavista aineista:

- johtamistaito,
- taktiikka,
- vieraat kielet,
- kasvatus- ja opetusoppi,
- yleinen valtio-oppi

Ensimmäisen talvikauden aikana on kadettien suoritettava pro exercitio-koee vieraassa kielessä, kasvatustopin peruskurssi, venäjän kielen valintakurssi ja valtio-opin peruskurssi.

Maaliskuun alussa merikadetit siirtyvät Merisotakouluun ja tällöin aloitetaan varsinainen aselajikoulutus. Vajaat kaksi kuukautta, jotka ovat käytävissä ennen ensimmäisen purjehduskauten alkua, käytetään pääosin niiden merellisten aineiden opettamiseen, jotka mahdollistavat tehokkaan koulutuksen aloittamisen koululaivalla. Ensimmäisenä purjehduskautena, joka alkaa toukokuun alussa, nuoremmat kadetit perehtyvät seuraaviin aiheisiin:

Sisäänkäynti MeriSK:n koulurakennukseen. Edustalla Tapio Wirkkalan Äänislinnassa v 1943 veistämä punagraniittinen Suomen leijonaa kuvaava patsas,

- yleinen laivapalvelus,
- koululaivan tykistöasejärjestelmä,
- koululaivan sukellusveneentorjuntajärjestelmä,
- koululaivan suojapalvelus.

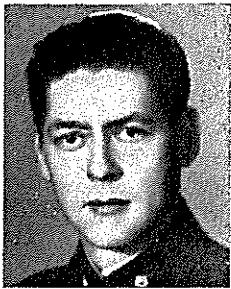
Purjehduskauteen kuuluu ainakin yksi laivastovie-railu merikadettien osallistuessa koululaivalla pohjoismaisiin merikadettipäiviin. Purjehduskauten viimeinen kuukausi käytetään saaristopurjehduksen harjoitteluun siten, että nuoremmat kadetit saavat ohjalla harjoitusalueita Suomenlahdella ja Saaristomereillä.

Toinen talvikausi alkaa lokakuun alussa luokkaopetuksen merkeissä. Koululta on poistettu vain Merisotakoulun talvileirille ja pari kertaa tähtitieteen tunneille Tampereen planetariumiin. Toisen talvikauden aikana keskittyy opiskelu pääasiassa taktiikkaan, merisotaoppiin, matematiikkaan ja yleiseen sotatekniikkaan.

Opiskelun tarkoituksena toisena talvikautena on antaa kadeteille sellaiset tiedot, että he seuraavana purjehduskautena pystyvät toimimaan jo kouluttajatehtävissä eri aluksilla.

Toisen purjehduskauten alussa on viikon pituinen opetusjakso ahtausteknisessä opistossa lähinnä las-

IN MEMORIAM

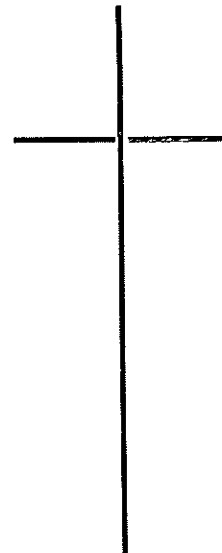
**Maj evp
ODIN HARALD
LAGERROS**

* 8. 9. 1911
† 31. 3. 1970
kadetti n:o 917
14. kurssi

**Evl evp
PAAVO ERKKI ILMARI
SAUKKONEN**

* 23. 1. 1915
† 1. 6. 1970
kadetti n:o 1381
19. kurssi

**Maj evp
RIKHARD JOHANNES
KIVILAHTI**

* 28. 11. 1904
† 5. 6. 1970
kadetti n:o 583
10. kurssi

**Evl evp
TAUNO LASSE
MARTTINEN**

* 22. 10. 1905
† 27. 6. 1970
kadetti n:o 398
7. kurssi

**Evl evp
GEORG ANDERS
EDVARD RAMSAY**

* 15. 6. 1895
† 4. 7. 1970
kadetti n:o 18
1. kurssi

**Maj
PAAVO
VESA**

* 23. 1. 1919
† 25. 7. 1970
kadetti n:o 2664
26. kurssi

**Maj evp
OLAVI JOHANNES
RANTA**

* 28. 7. 1908
† 3. 8. 1970
kadetti n:o 554
10. kurssi

**Kapt evp
EINO ARVI
ROSSI**

* 21. 1. 1907
† 26. 4. 1970
kadetti n:o 400
14. kurssi

**Evl evp
TAUNO SAKAUS
EIROMA**

* 23. 8. 1904
† 8. 8. 1970
kadetti n:o 490
8. kurssi

**Kenrl
MATTI SAKARI
HANNILA**

* 10. 8. 1915
† 27. 9. 1970
kadetti n:o 1505
21. kurssi

tausta koskevista asioista. Sen jälkeen kadetit hajaantuvat laivapalvelukseen laivastolippueeseen. Toisen purjehduskauden aikana pääsevät kaikki kadetit tutustumaan vartio-, moottoritykkivene- ja miinalaivueiden toimintaan noin kahden viikon aikana, joten valmistuvalla meriupseerilla on oikea kuva tulevista palveluspaikoistaan. Tämän purjehduskauden aikana suoritetaan myös tykistöammunnat, joita varten koko kurssi kootaan yhteen noin viikon ajaksi. Tähtitieteellisen merenkulun harjoittelua varten tehdään 2—3 viikon pituinen purjehdus Itämerelle ja sen ulkopuolelle.

Myös kolmas talvikausi kuluu teoreettisten aineiden opiskelussa koulussa ja poikkeuksen luokkaopetukseen tuo vain tutustuminen jäänmurtaajien toimintaan sekä muihin aselajeihin.

Merikadettien koulutuksessa on käytännöllinen taito hallitsevalla sijalla. Meriupseerin on oltava sekä taitava merimies että laivansa taisteluvälineiden käyttäjä. Kun nämä tehtävät edellyttävät lisäksi matemaattista kykyä, on teoreettisen opiskelun ja laivapalvelusharjoitusten oltava oikeassa suhteessa. Kun edellisen järjestämiseen on suhteellisen hyvät mahdollisuudet, on koulu kiinnittänyt nykyisin erityisen huomion kadettien ja reseviupseerioppilaiden laivapalveluskokemuksen lisäämiseen.

"Navigare necesse est, vivere non est necesse"

ONNITTELEMME

40-VUOTIASTA

MERISOTAKOULUA

**Säästöpankkien
KESKUSPANKKI**

pientä ja SUURTA sekä kaikkea siltä väliltä

Rautanaloista saappaisiin, työkaluista rakennusteräkseen.

Hankkikaa harkitusti — harkiten hankituista — alan erikoisliikkeistä.

Teräksenluotettavat, nopeat toimitukset.

TERÄS OY

Vaasa — Hamina — Helsinki —
Joensuu — Kajaani — Karhula —
Kemi — Kemijärvi — Kokkola —
Kotka — Kouvola — Kuusamo —
Lahti — Lappeenranta — Lieksa —
Nurmes — Oulu — Pietarsaari —
Pori — Riihimäki — Rovaniemi —
Savonlinna — Seinäjoki — Sodankylä — Tampere — Tornio — Turku —
Voikkaa — Ylivieska.

Pääsihteerin palsta

1. ORGANISAATIOUUDISTUS

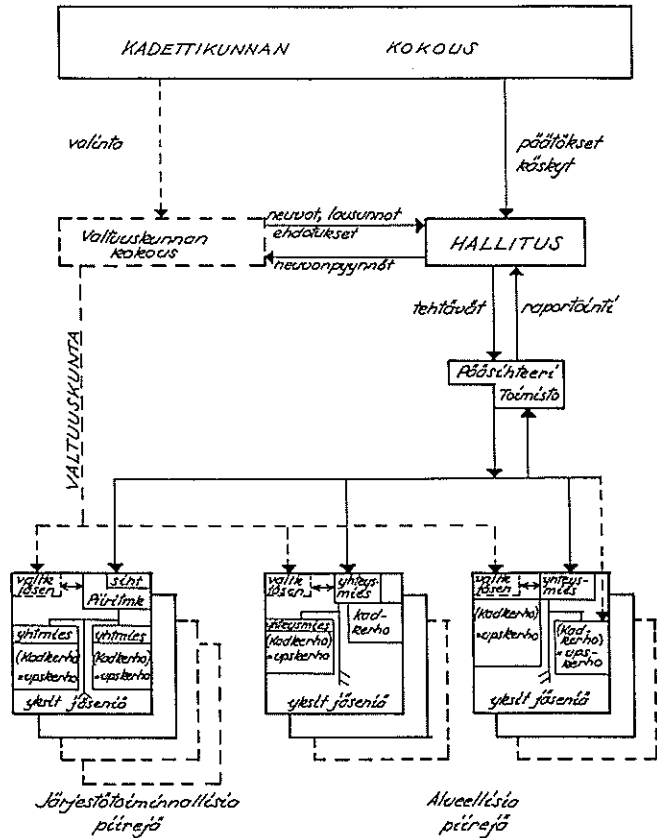
1.1 Tavoiteorganisaatio

Upseerien järjestötoiminnan kentällä ja myös ko toimintaa luodanneissa mielipidetutkimuksissa on haittatekijäksi n:o 1 todettu järjestöjen alaorganisaatioiden ja paikallisten toimintayksiköiden turha päällekkäisyys. Jopa siinä määrin, että tästä usein farssinomaisiinkin kokous- yms tilanteisiin johtaneesta päällekkäisyydestä on varsin yleisesti vedetty johtopäätöksiä, jotka ovat asettaneet itse järjestöjenkin olemassaolon kyseenalaiseksi. Useimmiten on kait vaadittu Kadettikunnan "päättä vädille" muodossa tai toisessa.

Kuitenkin — viimeksi tämän vuoden Kadettikunnan vuosikokous sangen päättäväisesti kieltäytyi olemasta "järjestö, joka on luotu sitä varten, että se voitaisiin aikanaan tarpeettomana lopettaa". Sen sijaan se kyllä näki tarpeelliseksi pyrkiä kaikin keinoin poistamaan niitä organisaatorisia syitä, jotka aikaa myöten ovat vieneet jopa "päättä vädille" vaativiin johtopäätelmiin. Sitä varten kokous tekikin tietyt päätöksensä mm aluksi mainitun alaorganisaatiopäällekkäisyyden poistamiseksi, ja asiaa vietiin eteenpäin myös Upseeriliiton vuosikokouksen yhteistoimintaa vaativin päätöksiin.

Näille päätöksille toteuttamiskelpoisia ratkaisuja etsiessään on Kadettikunnan hallitus kesän kuluessa päätenyt oheisen piirroksen osoittamaan tavoiteorganisaatioon, jota se myös voi pitää jonkinlaisena ohjenuoranaan jo aloitetuissa neuvonpidoissa UL:n kanssa. Piirrosta "luettaessa" on syytä erityisesti ottaa huomioon, että lähtökohtana on nimenomaan ollut toiminnan mielekkyys sekä jatkuva yhdentymismahdollisuus UL:n alaorganisaation ja upseerikerhojen (vast) kanssa. Tämä alaorganisaatoratkaisu on puolestaan johtanut eräisiin muutosvaatimuksiin myös järjestön johtoelinten järjestelyissä koskien erityisesti valtuuskuntaa, josta nyt on pyritty saamaan tietynlainen yhdysside hallituksen ja alaorganisaation välille.

Alaorganisaation uudistuslähtökohta on löydetty yksinkertaisesti herättämällä "uudessa mielessä" henkiin säännöissämme jo vuosikymmeniä uinunut kadettikerhokäsitem. Ei kuitenkaan minään itsetarkoituksellisena nimityksenä vaan ainoastaan upseerikerhoon kuuluvia Kadettikunnan jäseniä yleensä tarkoittavana taustakäsitteenä. (Tosin se voisi olla myös nimenä vastaavalle ryhmälle pienhköllä paikkakunnalla, jossa ei upseerikerhoa ole eikä aiota perustaakaan) — Itse asiassa tässä

onkin sääntöjä muuttamatta olemassa oleva jo sopiva pohja neuvonpidoille UL:n ja upseerikerhojen kanssa.

Kuitenkaan yhdentyminen upseerikerhotasolla ei näytä voivan poistaa kokonaan piiriorganisaation tarvetta. Upseerikerhoja (vast) on näet melko runsaasti (n 60) ja toisaalta on olemassa suuri joukko yksityisiä jäseniä (n 1500), jotka eivät kuulu mihinkään upseerikerhoon, pääosaltaan eivät myöskään UL:oon. Kun näistä suurin osa on evp-upseereita joko Helsingissä tai hajallaan maaseudun ei-varuskuntapaikkakunnilla, tuntuu vaikealta ajatellakaan kaikkien heidän ohjautumistaan myöhemminkään minkään upseerikerhon piiriin. — Mutta vaikka siis piirejä tarvitaankin, voidaan niitä nykyisestäään aikaa myöten vähentää melkoisesti kuin myöskin rationalisoida ja löysentää toimintaa vastaaviksi kehyksiksi. Siten "järjestötoiminnalliseksi" (= itsehallinnolliseksi) piireiksi sääntömääräisine vuosikokouksineen ja piiri-toimikuntineen (vast) jäisivät lopulta vain sellaiset suhteellisen runsasjäseniset (erityisesti evprunsaat) ja suppea-alaiset piirit, jotka voivat saada todella tehokasta toimintaa aikaan koko piirin puitteissa (esim Helsinki, Tampere, Turku). Sen sijaan muiden nykyisten piirien pääosa voisi vähin äänin muuttua tai yhtyä "alueelliseksi" piireiksi, joissa toiminta tapahtuu lähinnä kerhoissa ja

Maailman hienoimmat juomat pakataan lasiin

Oletteko sitä mieltä, että shampanja maistuu parhaimmalta korkeakorkoisesta kengästä?

Tai että olut pitää aina juoda suoraan pullon suusta?

Saatatte olla täysin oikeassa.

Mutta voisitteko kuvitella niiden juomien pakkaukseksi jotain

muuta kuin lasipulloa? Ette varmastikaan. Maailman

hienoimmat juomat on aina pakattu lasiin.

Lasi säilyttää juoman oman hienon maun ja aromin.

Puhtaana. Siksi on turvallista valita lasipakkaus.

koossapitävänä tekijänä on vain keskeisesti sijoittunut yhteysmies. — Muuten, saattaisi olla myös käyttökelpoinen pohja yhdentymismielessä piirittasolla.

Valtuuskunnan asema suunniteltuna alaorganisaation ja hallituksen välisenä yhdyssiteenä kuvastunee piirroksesta jo riittävän selvästi ilman sanallista selvitystäkin. Todettakoon kuitenkin, ettei se enää käsittäisi hallituksen jäseniä, kuten nykyään, vaan olisi itsenäinen neuvoa-antava ja "maakunnan ääntä" edustava elin, jossa olisi yksi jäsen/piiri (kuitenkin Helsingistä — joka käsittää n 1/3 koko jäsenistöstä — useampia, ehkä 4). Se tulisi saada omatoimisesti ja helposti päätösvaltaisena kokoon.

1. 2. Tähänastiset toimenpiteet

Paitsi em tavoiteorganisaation valmistumista on hallitus ryhtynyt sitä myös siltä osin toteuttamaan kuin se on mahdollista nykyisten sääntöjen pohjalta ja ottaen huomioon rinnan tapahtuvat neuvonpidot UL:n kanssa. Niinpä pyydettiin piirejä kesän kuluessa ilmoittamaan, haluavatko ne 1. 9. 1970 lähtien jatkaa toimintaansa

- edelleen nykymuotoisina (= järjestötoiminnallisina) piireinä piiritoimikuntineen jne, vai
- alueellisina piireinä, joissa toimielimenä olisi vain yhteysmies.

Jälkimmäisessä tapauksessa pyydettiin lisäksi ko yhteysmieheksi valitsemaan joku keskeisesti sijoittunut ja hyvät kommunikaatiomahdollisuudet omaava jäsen, jonka nimi ja osoite tuli myös ilmoittaa.

Kuten odottaa saattoikin tulivat piirien vastaukset tähän paljolti koemerkitäluontoiseen kyselyyn turhia kiirehtimättä ja usein vasta patistelujen jälkeen. Pari piiriä on vieläkin vastaamatta ja eräät eivät ole ilmoittaneet yhteysmiehiään. Joka tapauksessa on nyt selvää, että 1. 9. 1970 lähtien 15 piiriä jatkaa edelleen nykymuotoisina, joskin 8 niistä toistaiseksi eli vuosikokoukseensa asti, jolloin määrittelevät kantansa lopullisesti. 10 piiriä on ilmoittanut jatkavansa alueellisina ja niihin liittynevät myös ne 2 piiriä, joilta ei vielä lopullista vastausta ole saatu. Alueellisia piirejä on siis ainakin vielä vähemmän, joten ne on helpompi luetella: Hamina, Hanko, Kokkola, Korja, Kuopio, Lappeenranta, Mikkeli, Riihimäki, Savonlinna ja Merivoimat sekä ilmeisesti Pori ja Seinäjoki.

Näin pitkällä siis nyt ollaan ja jatko alaorganisaation osalta riippuu paljolti neuvotteluista UL:n ja upseerikerhojen kanssa. Tosin tarvittavat sääntöjen tarkennukset — varsinaisia muutoksiahan ei tältä osin tarvittane — voidaan kyllä jo nytkin tehdä, mutta aina olisi toivottavaa, että em neuvottelut johtaisivat nopeasti hyviin tuloksiin. Tä-

täkin tärkeämpää on kuitenkin, että toiminta pyörii ja tehostuu uudistustoimenpiteiden jo nykyisessä vaiheessa.

2. SÄÄNTÖUUDISTUS

Jos em alaorganisaatiouudistuksessa selvitäänkin varsin vähäisin sääntöjen tarkennuksin, ei näin ole laita enää valtuuskunnan järjestelyjen osalta. Ne vaativat melkoisia muutoksia eri pykäliin. Mutta ne ovat toisaalta tehtävissä riippumatta em neuvonpitojen kulusta. Sama koskee myös eräitä muita joko asiallisia muutoksia tai kielellisiä modernisointeja. Ehkä olennaisimmat niistä liittyvät merkkikysymykseen (nykyinen Kadettikunnan iso merkki upseerin virkatutkinnon merkiksi), joka ei vielä tähän mennessä ole saanut viranomaisten lopullista ratkaisua. Se kuitenkin tulee syyskuun kuluessa ja toivon mukaan Kadettikunnan kannan mukaisena.

Edellä esitetyt seikat huomioonottaen on sääntöuudistustyö voitu valmistella tähän mennessä jo varsin pitkälle. Itse asiassa on enää kyse ehdotuksen viimeistelystä, joka saataneen tehdyksi tulevan lokakuun puoliväliin mennessä. Sen jälkeen ehdotus lähetetään piireille tutustumista varten.

Kun toisaalta olisi tarkoituksenmukaista saada uudet säännöt käyttöön jo ensi vuosikokouksen jälkeen, ja toisaalta vaaditaan kahden peräkkäisen Kadettikunnan kokouksen hyväksyntä niille, on suunniteltu yleisen kokouksen koolle kutsumista tällä syyskaudella. Sopiva tilaisuus tähän tarjoutuneekin joulukuun alkupuolella (ehkä 11. tai 12. 12. 1970), jolloin myös UL on kaavailut Helsinkiin sääntömääräistä yleistä kokoustaan. — Samalla olisi laajemmin tarkasteltavissa itse toimintasuunnitelmia ja mm tulevan vuoden 50-vuotisjuhlahohjelmia.

3. JÄSENMAKSUJEN PERINTÄ

Moni toivorikas ääni on jo toimiston puhelimessa ehtinyt tiedustella, onko Kadettikunta todella päässyt niin hyviin varoihin, että se ei enään kerää jäsenmaksujakaan. Valitettavasti on ollut vastattava päinvastaisella varallisuustilanteen toteamuksella ja selittelyillä miten hitaasti käy siirtyminen keskitettyyn jäsenmaksuperintään.

Niin, viimeksimainitusta on todella ollut kyse tällaisessa liikkuvien ihmisten järjestössä, jossa toimistonhoitajaparka ei aina parhaalla tahdollakaan ole kyennyt jäljittämään milloin minnekin siirtyneitä jäseniä (tämä oli tarkoitettu myös pistokseksi kunkin siirtyjän ja sihteerin ilmoitusvelvollisuusomaantuntoon). Ja kun tätä tilannetta sekä jatkuvia vaihteluja jäsenmaksutilanteissa (10 vuoden laiminlyönneistä aina 5 vuotta etukäteen maksettuihin asti) on jatkunut vuosia, on pieni ihme, että kortit sentään jo nyt ovat kohtuullisen tarkoin ajan tasalla ja tietokoneen kidassa.

On aihetta ajaa uusi Austin 1300 GT

Austin 1300 GT on 4-ovinen. Moottori on tilavuudeltaan 1275 cm³ ja kehittää 70 hv, 6000 r/min. Kaasuttimia kaksi, malli SU-HS 2. Kiihtyvyyys 0—80 km/t saavutetaan 9,8 sekunnissa. Huippunopeus 160 km/t. Täydelliseen mittarivarustukseen kuuluu mm. kierroslukumittari. Urheilullinen, nahkalla päällystetty ohjauspyörä. Uudelleen muotoillut, säädettävät etuistuimet. Vinyyli muovikatto. On aihetta ajaa. AUSTIN 1300 GT.

Maahantuojaja:

VEHO

Autotalo, Helsinki 10, puh. 64 27 64

**SIVULIIKKEITÄ JA PIIRIMYYJIÄ
KAUTTA MAAN**

Jäsenmaksuja vaativat — eikä kaikilta vain tältä vuodelta, vaan useilta myös laiminlyönti-vuosilta (ei kuitenkaan kolmea useammalta) — tilillepanokortit saapuvat asianomaisille lokakuun alkupuolella. Kortin sisällä on selite, josta ilmenee tämän vuoden jäsenmaksu (= mk 15,—, josta mk 3,— on piirimaksu, joka palautetaan ao piirille), sekä erilaisten itse korttiin painettujen rästimak-suluokkien merkitys. Samoin todetaan selitteessä, että 60-vuotiaille jäsenmaksu on vapaaehtoi-nen siltä osin kuin se koskee 60 vuoden iän yli meneviä vuosia.

Tarkoitus on nyt "kertateholla" saada jäsenmaksutilanne ja jäsenyystilanne vastaamaan toisiaan. Tämä on välttämätöntä järjestön järkipereisen taloudenhoidon kannalta, eikä vähiten myös Suomen Marsalkka Mannerheimin-Kadettisäätiön tukemismahdollisuuksien kannalta. Liian moni on toveripiirissämme, epätoverillisesti kylläkin, katsonut kuuluvansa järjestöön (tiettyine jäsenetui-neen), mutta jättänyt vuosikausia jopa määrätie-toisestikin jäsenmaksunsa maksamatta. Tosin on monta kertaa syytä ollut myös huonosti hoidetussa perimisessä nykyaikana, jolloin on tiettyoikeus luottaa säännölliseen perimistöimintaan muistin-ylläpitäjänä. Joka tapauksessa hallitus on viime vuosina kovin usein, mm kuolemantapausten yhteydessä, saanut käyttää miltei pelkkää hyväntah-toisuutta jäsenyystulkinnoissaan.

Harras toivomus on siis se, että jo ensi kierrok-sella pyydetty jäsenmaksut saataisiin sisälle ja suunniteltu karhuamiskierros jäisi mahdollisim-man pieneksi. Luonnollisesti yhtä harras toivo-mus on, että mahdollinen virheellinen maksu-pyyntö asiallisesti oikaistaan.

Koko perintä karhuamiskierroksineen tulee vie-täväksi läpi ensi vuodenvaihteeseen mennessä, jonka jälkeen kaikki, jotka ovat kieltäytyneet erääntyneitä jäsenmaksuaan suorittamasta tai ovat 3 vuoden aikana lyöneet laimin sen suoritus-ten tullaan sääntöjen mukaan katsomaan Kadet-tikunnasta eronneiksi. — Kipeähän jokainen täl-laisen ratkaisun suoritus tekee, siksi niitä ei toivo-ta, mutta sotilaina ymmärrettäneen, että joku jär-jestys on oltava!

4. MATRIKKELI

"Kadettiupseerit 1921—1971" tulee olemaan uu-den matrikkelin nimi ja sen valmistuminen etenee aikataulun mukaisesti. Näyttää siltä, että valmistumistavoite hyvinkin saavutetaan kirjapainon kanssa sovittuun aikaan eli 31. 1. 1971 mennessä. 50-vuotisjuhla (27. 1. 1971) on kuitenkin joka tapauksessa luvassa joku määrä kappaleita nähtä-väksi ja lahjoituksina jaettavaksi. Matrikke-lin hinnaksi tulee mk 50,—, mutta matrikkeliin merkityillä ja heidän lähiomaisillaan on mahdol-lisuus suorittaa ennakkotilaus 15. 12. 1970 men-nessä, jolloin ko kappaleista myönnetään 25 %

alennus, jos maksu mk 37,50, seuraa tilausta. Koska teos sopii myös lahja-, edustus- tms tarkoituk-siin, saa Kadettikunnan jäsen tilata kerralla use-ampiakin kappaleita suorittamalla ennakkomak-sun. Koska itse kirja ei ilmesty vielä esim. jouluk-si, valmistetaan lahjoitustarkoituksia varten eri-tyisiä lahjakortteja, joita saa Kadettikunnan toi-mistosta ennakkotilauksen yhteydessä.

Ennakkotilausta varten on avattu Kadettikun-nan (matrikkelin) postisiirtotili n:o 71572-2, jota käyttäen tilauksen voi suorittaa vaikka heti. Kuit-tenkin tullaan kaikille Kadettikunnan jäsenille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille matrikke-liin merkityille elossa oleville kadettiupseereille lähettämään tilillepanokortti selostuksineen loka-kuun kuluessa. — Koska riveistämme poistunei-den kadettiupseerien omaisia ei tässä tarkoituk-sessa voi useimmissakaan tapauksissa tavoit-taa, pyytää matrikkelin toimituskunta tämän leh-den lukijoita levittämään tietoa ennakkotilau-smahdollisuudesta myös kuolleiden kadettiupseeri-en omaisille, jotka saavat matrikkelin samoilla ennakkotilausehdoilla. Erityisesti toivotaan eri kadettikurssien yhdysmiehiltä apua tässä mielessä.

KADETTIKUNTA ry:n LÄHESTYVÄN 50-VUOTISJUHLAN JOHDOSTA

Kylkiraudan toimitusneuvosto esittää
lukijakunnalle seuraavan pyynnön:

Mikäli Teillä on Kadettikunta ry:n toimintaa esittävää kuvatemateriaalia — esim kadettikun-nan tai kadettiipiirien kokouksista tai muista tilaisuuksista — pyytää KYLKIRAUDAN toi-mitusneuvosto näitä käyttöönsä tulevaa juhla-julkaisua varten. Kuvat pyydetään — lähet-täjän nimellä ja osoitteella varustettuna — lähettämään 31. 10. 1970 mennessä Kadettikun-nan toimistoon, os: Hki 12, Fredrikink. 16 A 12.

Päätoimittaja

OY BLOMBERG AB

HAMINA

MARSKI ELÄÄ YHÄ

Monivuotisen suunnittelun ja ponnistelun tuloksena alkaa MARSKI-elokuva olla valmis. Ohjaaja Matti Kassila on työryhmineen mullistanut Mikkelin päämaja-kaupungin, käynyt hämentämässä Kouvolan ja Haminan ja viimeistele nyt studiossa elokuvaa, josta odotetaan paljon, johon on uhrattu paljon ja josta on kohutukin jo ennen elokuvan valmistumista.

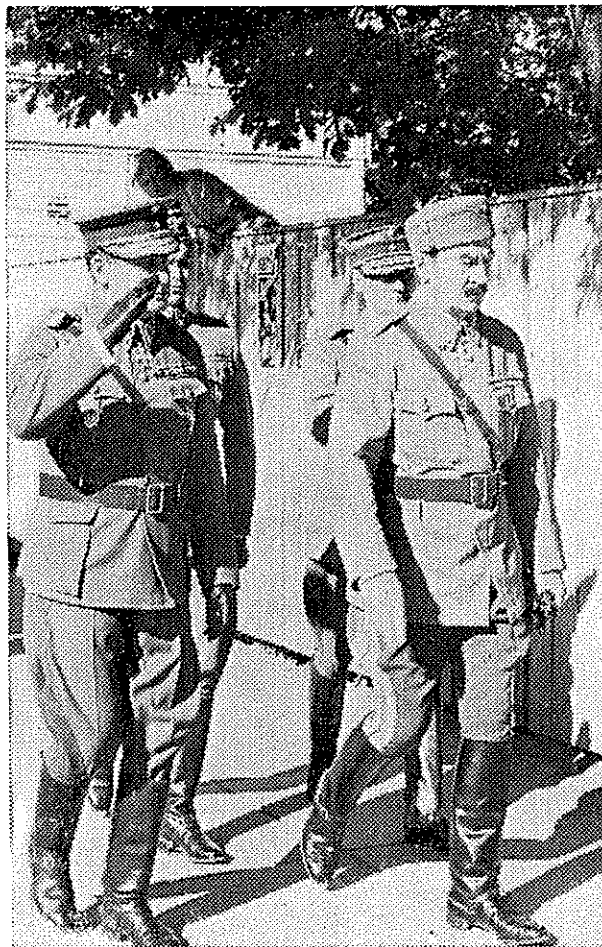
Kaikki merkit osoittavat, että MARSKI-sanalla on edelleen sama merkittävyytensä kuin kaksikymmentäviisi vuotta sitten.

Mitä MARSKI-elokuva sisältää? Miten se käsittelee itse marskia, itsenäisyytemme historian ehkä merkittävintä miestä? Mikä on elokuvassa kenraali Airon, todelliseksi sodanjohtajaksi väitetyn kenraalin osuus?

MARSKI-elokuvan tekijät ovat lähestyneet aihettaan Ilmari Turjan PÄAMAJASSA-näytelmän pohjalta. Tämä menestysnäytelmähän kiersi ilmestyttyään lähes kaikki maamme teatterit ja antoi yleisen arvion mukaan varsin luotettavan kuvan sodanaikaisen päämajan toiminnasta. Ohjaaja Kassila on laajentanut Turjan näytelmää, antanut sille lisää ulottuvuutta elokuvan keinoin. Marsalkan vastuu, hänen hirvittävä henkinen paineensa nimenomaan Karjalan Kannaksen läpimurtoaikoina on tuotu etualalle, sitä on korostettu ja näin on pyritty syventämään sitä kuvaa, mikä marsalkasta yleensä on päällimmäisenä olemassa.

Marsalkan syntymäpäivä, tuhoa enteilevä hiljaisuus Kannaksen rintamalla ja sitten valloilleen räjähtänyt teräshelvetti muodostavat toiminnallisesti elokuvan tärkeimmän kuvion. Virallisten ja suusta suuhun kulkevien tietojen ristiriitä vihollisen hyökkäysaikeista on laajennettu näkymään myös päämajan viestitoimintana ja korkeimpien sodanjohtajien omina henkilökohtaisina käsityksinä ja pelkoina.

MARSKIN rooliin on Suomessa olemassa luultavasti yksi ainoa mahdollinen näyttelijä, Joel Rinne. Osa on hänelle tuttu Kansallisteatterin esityksestä ja elokuva-suoritusensa valmistautuessaan hän on käynyt pitkiä keskusteluja marsalkkaa lähellä olleiden henkilöiden, muun muassa

Päämajakaupungin, Mikkelin, katukuva on muuttunut samaksi kuin kaksikymmentäviisi vuotta sitten

kenraali Airon kanssa. Heinolan lähellä sijaitsevalle maatilalleen vetäytynyt nerokas sodanjohtaja on ensimmäisen kerran sodan jälkeen astunut takaisin julkisuuteen ja hän on tehnyt sen tietoisena MARSKI-filmin historiallisesta merkittävydestä. Vaivojaan säästämättä hän on uhrannut aikaansa valottaessaan marsalkasta sellaisia tietoja ja piirteitä, joita vain hän on tiennyt.

MARSKIN näyttelijäjoukko on muutenkin varsin nimekäs. Päämajajoitustemestarina on Jussi Jurkka, Turku on luovuttanut Kapo Manton, Jarmo Alosen, Matti Pihlajan ja Bjarne Comondtin, Leif Wager nähdään Tukholman sotilasasiamiehenä ja heidän lisäksi kymmeniin nouseva näyttelijäkaarti ympäri maata. Ainoan suuren naisroolin näyttelee Tamara Lund.

MARSKI ei ole sotakuva sanan varsinaisessa mielessä. Panssarit jyräävät, tykistökeskitys möyhentää hiekkakangasta ja joukot marssivat aivan kuten tavallisissakin sotaelokuvissa. Näiden kohtausten merkitys on kuitenkin uudenlainen. Ne

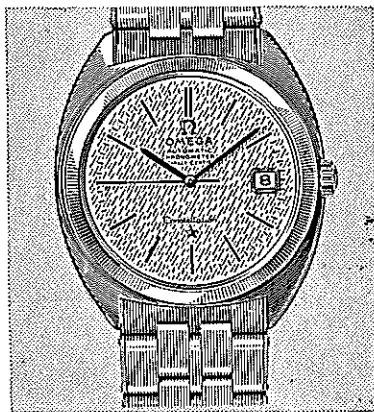
ovat heijastumia siitä tuskasta jota päämajassa tunnettiin hetkellä, jolloin omien aseiden voima vääjäämättömästi ymmärrettiin liian pieneksi vihollisen ylivoimaa vastaan. Ne kuvastavat sitä tuskaa mitä tunsivat marsalkka ja mitä tunsivat muut päämajan upseerit saadessaan uusia ja uusia tietoja uhreista, joita sota suurvaltaa vastaan vaati.

MARSKI-elokuva ei pyri kieriskelemään sotamuistoissa. Se pyrki antamaan valaistusta sodan siihen puoleen, josta tähän saakka ei ole paljoa tiedetty tai josta on valettu. On varmaa että MARSKI-elokuva tuo lähemmäksi meitä sen miehen, jota ilman puolustautumisemme siinä valtavuudessa missä se kaksikymmentäviisi vuotta sitten tapahtui, ei olisi ollut mahdollinen. Se kertoo meille siitä miehestä, joka loppuun saakka väsyneenä vanhana sotilaana joutui ottamaan vastaan presidentin vaativan tehtävän ja jonka taidolla ja diplomatialla Suomi saatettiin irroittaa sodasta — suunnattomin uhrauksin mutta itsensä säilyttäneenä.

Marsalkka ratsastaa yhä!

OMEGA

**KUNNON MIEHEN
"KÄSIRAUTA"**

KULTAKÖNNI
HELSINKI KAIVOKATU 10 KAIVOTALO

Helsinki — Turku — Tampere — Lahti — Valkeakoski

lika lähtee
piipusta kuin
ammuttuna

rihla

asekuidulla

RIHLA-asekuitu merkitsee lähtölaukausta nykyaikaiseen puhdistukseen.

RIHLA-asekuitu poistaa lian ja öljyn asepiipusta kertavedolla.

RIHLA-asekuidusta ei jää jätteitä asepiippuun.

RIHLA-asekuitu soveltuu kaikkien aseiden puhdistukseen

RIHLA-asekuitu on pakattu näppärään muovimassiin, jossa se säilyy puhtaana ja kuivana.

Kaikista alan liikkeistä.

Mainosmies myy armeijaa

Ekonomi, toimitusjohtaja,
vänr res Hannu Sinerma

Mainonta on ala, jossa jokainen on asiantuntija. Mainosmiehen asema on näin ollen aina hankala, sillä jokainen on lisäksi asiantuntija omalla alallaan, mutta mainonnan erikoismiehen ainoa taito rajoittuu yleensä hänen omaan leipäalaansa, mainontaan. Tämä kirjoitus sisältää hieman samanlaisen asettelun, kun Mainosmies ryhtyy repostelemaan puolustuslaitoksen mainontaa ja PR-toimintaa — olematta itse aktiivipalveluksessa "Suomen raskaassa".

Mainosmiehen avuihin kuuluu tässä kirjoituksessa oman alansa monipuolisen tuntemuksen lisäksi suoritettu asevelvollisuus ja puolustuslaitoksen toiminnan kiinteä seuraaminen. Ja ehkä joku lukee plussaksi myös sen, ettei kirjoittaja kannan rinnassaan pasifistin haarukkaa.

Hyökkäys on paras puolustus

Jo vanhat roomalaiset luodessaan sotataktiikkaa kehittivät suuntaa antavia ajatuksia kaikenlaisen lähestymisen oikeatapaisuuden merkityksestä. Mainosmiehen mielestä — vaikkei itse perusidea olisikaan roomalaisilta — myynti kaikissa muodoissaan on selväpiirteinen ratkaisu moniin ongelmiin. Puolustuslaitoksen kohdalla on kysymyksessä immateriaalisten asioiden myynti koko kansalle ja sen eri etupiireille. Aktiivinen myynti merkitsee siis nykyaikaista hyökkäystä vanhoja, pinttyneitä ja uusia, politisoituneita käsityksiä vastaan.

Oikeuslaitos lienee kaikissa maissa vanhoillisimpia ja jäykimpiä organisaatioita. Mainosmiehen vinkkelistä katsottuna tulee armeija hyvänä kakkosena. Kantahenkilökunta on kautta aikojen muodostanut oman aatelistonsa, jossa upseeristo on edustanut ylintä siniverisyyttä. Tämä kansansa on eristäytynyt kasarmeihin ja kohottanut itsensä arvoon arvaamattomaan. Tänään ihminen on nykyaikaistunut, ja uusi kantahenkilökunta ajatteleekin nykyisin jo paljon enemmän tavallisen ihmisen lailla kuin vielä muutama kymmenen vuotta sitten. Kaikki tämä on kuitenkin ollut omiaan jättämään puolustuslaitosta muusta kehityk-

sestä jälkeen, nimenomaan nykyaikaisen kommunikaation hyväksikäytössä.

Kaikesta tässä kirjoituksessa kohdistetusta kriittisestä huolimatta on todettava, että maamme puolustusvoimat on astunut viime vuosina aimo askeleen lähemmäksi kansaa. Markkinointivaltiossa yhteiskunnassa vain pieni henkäys ei kuitenkaan riitä olemaan muuta kuin hyvä yritys; myös immateriaalisen markkinoinnin alalla on rynnistettävä aikaisempaa paljon voimallisemmin.

Alennusmyynti on markkinoinnin pikatykki

Halpahintamyymälät valtaavat kaupan alalla jatkuvasti jalansijaa vanhoilta pikku myymälöiltä. Kova kilpailu pakottaa hintojen pudottamisiin, erikoistarjouksiin ym. Mottona on, että elämä on kovaa ja kilpailussa on oltava mukana. Mainonnan ja informaation määrä kasvaa joka päivä; hyvät neuvot tai suuri raha ovat jo tällä hetkellä monelle ainoa keino toiminnan jatkumiseksi.

Puolustuslaitoksen menekinedistäminen ei pysty seuraamaan tämän alan kiihtyvää vauhtia, onhan se riippuvainen julkisen hallinnon rahoituksesta. Onko siis ainoa keino harkita alennusmyynti-idean soveltamista armeijan jakamaan informaatioon?

Tavallista kansalaista maanpuolustusaate lähestyy laajalevikkisen Suomalainen-lehden, mahdollisesti Ruotuväki-lehden, joidenkin radio- ja televisio-ohjelmien, messuosastojen, erinäisten paraatien ja luonnollisesti asevelvollisuuttaan suorittavien sekä heidän omaistensa tai tuttaviansa muodossa. Luettelo ei varmasti ole läheskään täydellinen, mutta kattaa noin kylmiltään esitettynä melkoisen alueen tutuimmista tavoista. Suurta yleisöä lähestyvän asenteen kansanomaistuminen on ollut suorastaan merkille pantavaa, mutta ehkä tehtäväkentän laajuus on jättänyt siitä hieman väljähtäneen kuvan. Armeija on vielä omasta mielestään korkea-arvoinen, pyhä ja koskematon? Tässä ehkä mukaeltu alennusmyyntiajatus voisi olla avuksi tekemään armeijasta aivan tavallisen, jokapäiväiseen elämään liittyvän asian. Se ei varmaankaan heikennä puolustusvoimien nauttimaa moraalista arvontoa itsenäisyytemme selkärangana.

Entä sitten loppuunmyynti?

Suurimmat ostajajoukot kerää myymälään sana "loppuunmyynti". Nykyisillä, jatkuvasti supistetuilla määrärahoilla ei kalustoa voida riittävästi uusia, miehistön jatkokoulutus ei ole riittävä — ja tämän artikkelin aihetta ajatellen — myöskään mainonta ja markkinointi ei voi laajeta nykyajan vaatimiin mittasuhteisiin. Näin ainakin maallikko ajattelee. Mutta ei kai loppuunmyynti?

Puolustuslaitosta vastaan on aina ollut "normaalia" vastustusta, mutta tämä uusi aika on tuo-

nut tullessaan vasemmistoradikaalit, pasifistit, hipit ym. Kehittynyt tiedotustoiminta puolestaan tuo näiden ryhmien kannanotot aikaisempaa korostetummin yleiseen tietouteen. Maamme asema poliittisessa vaikuttajakentässä on omalaatuinen. Se tulee hyvin esiin kaikissa puolueettomuus-, turvallisuuskokous-, Pohjolan yhdentymis-, yms asioissa. Mainosmiehen mielestä juuri tämä seikka on merkittävänä esteenä riittävän mainosbudjetin hyväksymiselle poliittisissa piireissä. Ja ilman mainosmäärärahoja ei kampanjoita saada aikaan, siihen ei pysty edes puolustuslaitos, jolla kuitenkin on tunnetusti hyvät suhteet julkiseen sanaan.

Loppuunmyynti-termi ei kuitenkaan ole kirjoittajan mielestä ajankohtainen. Poliitikot voivat sen toteuttaa pienentäessään määrärahoja, tai kun ihmisen henkinen kehitys lopulta ylittää optimistien odottamalle täydellisen maailmanrauhan asteelle.

Armeijan mainososasto

Puolustuslaitoksella on oma tiedotusosastonsa. Sen tehtävänasettelua ei Mainosmies tiedä. Kirjoittaja uskoo, että tiedotusosaston tehtävänä on armeijalle myönteisen hengen luominen suuressa yleisössä. Tätä kautta luonnollisesti vaikutetaan kansamme maanpuolustustahtoonkin.

Mainonnan voimakkuus on nostanut sen tielle uuden vastustajien joukon, joka on pukeutut ylleen kuluttajavalistajan haarniskan. Se vaatii informatiivista, ei kaupallista mainontaa. Kaikesta tuosta huolimatta markkinointihenkinen Mainosmies haluaisi enemmän myyvyttä puolustuslaitoksen tiedotustoimintaan. Näin se ehkä kävisi:

1. Perustetaan puolustuslaitokseen mainososasto, joka pystyy full-service mainostoimintaan.
2. Perusteellisen markkinatutkimuksen jälkeen osasto saa monivuotisen briefin eli toimeksiannon.
3. Tässä vaiheessa on olemassa merkittävä mainosbudjetti, tiedetään tavoite ja parhaat kohderyhmät.
4. Koska mainosbudjetti ei kuitenkaan ole valtava, media- eli mainosvälinevalinta muodostaa mainosteeman ideoinnin ohella merkittävimmän ongelman.
5. Lopulta tulosten mittaaminen sekä asevelvollisten että suuren yleisön mielipiteiden peilauksena kertoo toiminnan onnistumisesta ja uusien suuntaviivojen vetämisen linjoista.

Miten armeijaa voitaisiin myydä?

Rahan puute ei ole yksin Mainosmiehen henkilökohtainen ongelma, sen voi sanoa olevan yleismaailmallisen. Samalla kun kilpailu markkinataloudessa kiristyy, myös rahantarve kasvaa. Vähällä rahalla ei saa sanottavaansa kuuluviin, ja kuitenkin juuri valtion taloudessa rahan ottajien

määrä vain kasvaa. Valtion budjetista ei puolustuslaitos aina saa — ei ainakaan ole saanut — tarvetta tyydyttävää määrärahaa.

Edellinen kappale mainososastosta saattoi tuntua mielikuvitukselliselta, mutta miltä tuntuisi ajatus, että armeija hankkisi mainontaansa ja suhdetoimintaansa tarvittavat varat liiketoiminnalla? Tällöin ei varmaankaan riittäisi eikä ehkä olisi sopivaakaan myydä matkamuistoja ja hihamerkkejä, vaan liiketoiminta olisi syytä suunnata suurimittaisemmin. Mainosmiehen (tottakai mainosmiehen!) mielikuvituksessa armeijan leiripaikkoja vuokrattaisiin kesäkuukausina ja miksei myös tiettyinä talvikuukausinakin turisteille sopivien ajoin, laivasto perustaisi reipashenkisiä ravintoloita rannikkokaupunkeihin, erityyppisiä palvelutoimistoja voisi ajatella hoidettavaksi iltapuhtaina varusmiesvoimin esim. hyväksytyin lisäansion avulla tms. Tämä kuitenkin vaatisi lain muutoksen ansaittujen tulojen käytöstä puolustuslaitoksen osalta.

Mutta armeijaa voidaan varmasti myydä nykyistä enemmän myös ideana. Ei armeija pahemmin jaa informaatiota kutsuntoihin tulevalle, ei hänen omaisilleen, ei enää reservissä olevalle tai sinne siirtyvälle. Tämän otsikon alla voisi jopa väittää, että tässä suhteessa armeija on itse-riittoisa laitos. Se katsoo, että asevelvollisuusai- kana annettava tehokas koulutus riittää kypsentyämään jokaisen miehen ja hänen lähimmät omaisensa.

Myykö armeija lisääntyvän vapaa-ajan?

”Lisää palkkaa ja enemmän vapaa-aikaa” on nykyajan ihmisen ”leipää ja sirkushuveja”. Tähän kuoroon on myös armeijan yhdyttävä, ja niin lyhentävä (?) asevelvollisuusai-ka sisältää yhä enemmän vapaa-aikaa. Miten se käsittää asevelvollinen ja miten hänen esivaltansa? Mainosmiehen käsityksen mukaan sotilaan ammatti on hyvin pitkälle kutsumusluontoinen, tällöin ei lisääntyvä vapaa-aika vähennä sotilaan esimiehenä tuntemaa vastuuta. Asevelvollisen kohdalla asia voi hyvin helposti olla juuri päinvastoin: hänelle puolustuslaitos ja koko puolustusvoimat jää ehkä oletettua kaukaisemmaksi, vain aamukamman piikit merkitsevät armeijassa jotain.

Mainosmiestä ei vielä ikä paina, mutta silti hän tuntee itsensä konservatiiviksi ajatellessaan, että nykyisin suntikset tulevat kuin manulle illallinen ja lomaa jaetaan yhä enemmän. Armeija on miesten koulu, ja tässä suhteessa lämmitti kaikkein eniten mieltä päivälehtien palstoilla kesällä ollut uutinen siitä, että asevelvollisten fyysisen kuntoon tullaan kiinnittämään entistä enemmän huomiota. Ehkä tämä vaikuttaa osaltaan asioita ko-koavasti ja kypsyyttää nuoren miehen luottamaan itseensä ja isänmaan puolustustahtoon.

Koulutustyyliin muuttuessa ja vapaa-ajan lisääntyessä Mainosmies toivoo puolustuslaitoksen

kiinnittävän kasvavaa huomiota vapaa-ajan toiminnan aktivoimiseen varuskunnissa. Siirtotyömaat ovat äärimmäinen esimerkki ihmisen oma-toimisen tarpeen aliarvioimisesta. Asepalveluajasta voi hiukan sulkeutunut yksilö saada samanlaisia vaikutelmia.

Miehillä on tunnetusti kaksi merkittävää keskustelun aihetta, joista sotaväki on toinen. Milloin aloitetaan avunanto esim. reservissä olevien RAUK:jen ja RUK:n tiettyjen kurssien kokoontumisille? Ei enää paljon intoa nosta, jos kokoonnutaan RUK:n oman kurssin 50-vuotisjuhliin, kylä innostus olisi suurempi 5—10 vuoden sisällä. Tämä ajatus ei ehkä ole toteuttamiskelpoinen, mutta suuntaa antava se ainakin on.

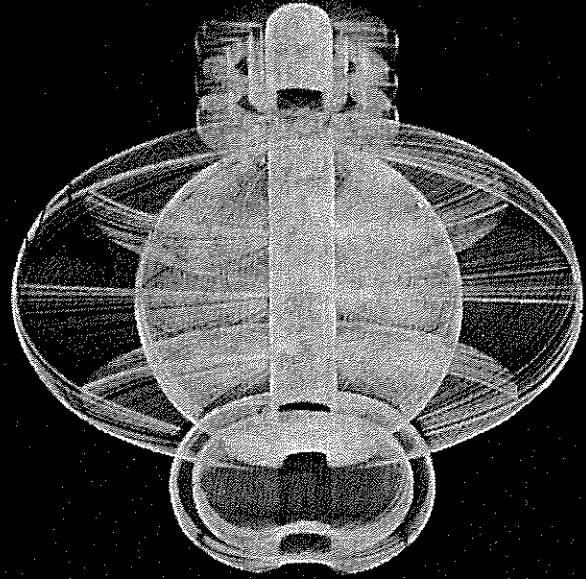
Kyllä Suomen kansa ostaisi armeijan

Ihminen häivyttää huonot ja säilyttää hyvät muistot. Armeijassa olon hohto kasvaa vuosien myötä. Mutta itse Puolustuslaitos ei ole siihen osallisena, se on vuosien tuomaa patinaa. Me suomalaiset olemme nurkkapatrioottista ja varmasti hyvinkin isänmaallista kansaa. Miesten sota- ja asevelvollisuusmuistelot ovat hedelmällistä maaperää armeijamyönteiselle kommunikoinnille.

Toinen puoli asiasta on tämänhetkiset käsitykset puolustusvoimiemme kalustotilanteesta. Puhutaanhan soutuvenelaivastosta, kymmenen lentokoneen ilmavoimista, puupyssyarmeijasta jne. Yksittäiset uutiset jostain uudesta saattajasta tai tykkiveneestä, joka sitten makaa polttoaineen puuttuessa laiturissa, eivät lisää uskoa kalustotilanteen parantumiseen.

Reserviläisjärjestöjen toimintaan puolustuslaitoksen tulisi kiinnittää nykyistä paljon enemmän huomiota. Kansaa ei tarvitse militarisoida, mutta vastaavanlaista "myyntiedustaja" -kaartia ei millään muulla aatteellisella tai kaupallisella järjestöllä ole. Mainosmies edustaa sodan jälkeistä ikäluokkaa ja odottaa tällaiselta reserviläistöminnalta jo paljon muuta kuin menneiden sotien muisteloja lehtien jatkokertomuksiksi koottuina. Tuo "paljon muuta" on sopeutumista oleviin oloihin, uusien katsomusten ja asioiden käsittelyä ja yhteishengellä uskon kasvattamista isänmaahan ja sen tulevaisuuden mahdollisuuksiin. Reserviläistöiminta voi olla paljon muutakin kuin ampumarjoituksia tai muistojen vaalimista. Mainosmies kunnioittaa menneitä tekoja ja tekijöitä, mutta uudella ajalla on kiire — kiire katsoa tulevaisuuteen. Ja miksi muuten suuri reserviläisjoukko, miehistö on unohdettu kokonaan?

Tekstin poljenta tuntuu tulevan yhä raskaammaksi, joten onkin parasta enää vain antaa neuvo tuleville armeijan mainosmiehille: vaikka päätöksellinen isänmaallisuus ei enää myykään, armeija voi silti tukeutua suomalaiseen isänmaallisuuteen. Ehkä kuitenkin tulevaisuuden monikansallisesti ajatellen.

Palvelumme kantavana ajatuksena on keskinäisen luottamuksen pohjalla saada haltuumme uskotut varat tuottamaan

YHDYSPANKKI

luottamuspankki

Onnittelemme 40-vuotiasta Merisotakoulua ja tervehdimme Kadettikuntaa

OY AGA AB
Kilo

OY ALGOL AB
Helsinki

ERI OY
Helsinki

OY L M ERICSSON AB
Helsinki

HELMER HUSA OY
Tornio

JOKIOISTEN TARKKELYS JA SIIRAPPI OY
Jokioinen

KUUSINEN OY
Helsinki—Turku—Lahti

OY KYRO AB
Kyröskoski

LAHTELA & CO

Arkadiankatu 16 B Hki 10. Puh. 497 031

MEDIPOLAR OY
Oulu

MERENTUTKIMUSLAITOS
Helsinki

NISSILÄ & SOINI OY
Helsinki

RANNIKKOSOTILASKOTIYHDISTYS
Helsinki

OY SAIMAAN LINES LTD
Helsinki

OY SKF AB
Helsinki

OY SOFFCO AB
Helsinki

SUOMEN HOYRYLAIVA OSAKEYHTIO
Helsinki

SUOMEN KASITYON YSTAVAT
Helsinki

SUOMEN MERIVAKUUTUSYHDISTYS
Turku

SUOMEN PELASTUSOSAKEYHTIO NEPTUN
Helsinki

SUOMEN TEOLLISUUDEN VARTIOINTI OY
Helsinki

J V SUOMINEN OY
Nakkila

ARKKITEHTUURITOIMISTO
HEIKKI SYSIMETSÄ KY
Helsinki

OY JULIUS TALLBERG AB
Helsinki

TERÄSBETONI OY
Helsinki

TUOTTAJAIN KONE OY
Helsinki

RAKENNUSTOIMISTO
OY HOLGER WINQVIST AB
Helsinki

OY UNION-OLIJ AB
Helsinki

VARSINAIS-SUOMEN OSUUSMEIJERI-
LIITTO JA JÄSENYHTEISÖT

UPSEERIKOULUTUS POHJOISMAISSA

Everstiluutnantti A A Salin

Lehtemme edellisessä numerossa olleen, Suomen ja Ruotsin upseerikoulutuksen rakennetta esittelevän kirjoituksen saatua lukijakunnalta kiinnostuneen vastaanoton, on aihetta päätetty laajentaa käsittelemään myös eräitä muita upseerikoulutusjärjestelyjä. Tällä kertaa on esittelyvuorossa Tanskan ja seuraavassa numerossamme Norjan maavoimien upseerikoulutuksen rakenne. Näissäkin maissa meri- ja ilmavoimien koulutus seuraa samoja yleispiirteitä kuin maavoimien koulutus huomioon ottaen kuitenkin puolustushaaran toiminnalliset, kalustolliset ja muut erikoistekijät.

Ennen kuin siirrytään varsinaiseen aiheen käsittelyyn, on viime numeron artikkelia täydennettävä eräiltä osin. Mm "Aliupseeri" N:o 5—6/1970 ja "Reserviläinen" N:o 6/1970-lehdissä on Ruotsin puolustusvoimien kanta-alipäällystökysymystä (aliupseerit ja alipäällystö = underofficerare och underbefäl) käsitelty osittain harhaanjohtavasti. Niissä on annettu nimittäin ymmärtää, että tänä vuonna selvitetävänä oleva kantahenkilökunnan jako (esityksen mukaan),

- rykmenttiupseerit (kenr — ltn)
- komppaniaupseerit (lkapt — vänr)
- joukkueupseerit (fanjunkare/vänr¹ — sergeant/kers¹)
- ryhmän johtajat (överfurir/vanh alik¹ — furir/alik¹),

toisi mukanaan myös koulutuksellisesti jotain selaista, joka mullistaisi ao maan vanhan järjestelmän ja jota voitaisiin pitää esimerkiksi meilläkin esikuvana ja vertauskohteena omia — vain osittain motivoituja vaatimuksia esitettäessä. Tästä ei suinkaan ole ollut Ruotsissa kysymys, vaan nykyinen järjestelmä säilyy sielläkin. Henkilöstön ryhmittely, mutta ei arvoastejako, muuttuu siten että entisen arvoluokkajaon (upseerit, alipäällystö, miehistö) tilalle tulee uudessa palvelusasemajärjestelmässä jako päällystöön ja

¹) Ruotsal vertailuarvo ruotsalaisen mietinnön SOU 1967: 15 mukaan, jossa ei mm sotilasmestarin arvo ole mukana.

miehistöön. Päällystö jakautuu 8 eri pätevyysluokkaan:

- H = korkein päällystö
- R = rykmentin komentajatasa
- F = ra-pataljoonan komentajatasa
- B = sa-pataljoonan komentajatasa
- K = komppanian päällikkötasa
- P = joukkueen johtajatasa
- T = puolijoukkueen johtaja — (= joukkueen varajohtaja) tasa
- G = ryhmän johtajatasa.

Tämän pätevyysjakauman puitteissa päällystö jakautuu nykyisiä sotilasarvoja vastaaviin palvelusarvoihin. Näistä kahdesta tekijästä rakentuu vuorostaan käytännön sotilashenkilökunnan jako eri päällystötasoihin, joita ovat

- I kenraalit ja merivoimien lippu-upseerit (palvelusarvot kenr/amir — kenrm/k-amir, pätevyysluokka H),
- II rykmenttipäällystö (palvelusarvot ev/komdri — maj/komkapt, pätevyysluokat R, F ja B),
- III komppaniapäällystö (palvelusarvot lkapt — vänr, pätevyysluokat K ja P; näistä kuitenkin varsinaisen upseerikoulutuksen saaneet kapteeni ja luutnantti luetaan rykmenttiupseereihin kuuluviksi),
- IV joukkuepäällystö (palvelusarvot fanjunkare — sergeant, pätevyysluokka T) ja
- V ryhmänjohtajat (palvelusarvot överfurir — korpral/korpraali, pätevyysluokka G).

Edellä olevista koskee

- **pätevyysluokka K** mm nykyisiä vanhempia aliupseerin arvoja: förvaltare/lkapt, överfanjunkare/lkapt ja fanjunkare/vänr ja tarkoittaa pätevyyttä toimia komppanian päällikkönä tai tämän sijaisena tai vastaavanlaisissa muissa tehtävissä,
- **pätevyysluokka P** nykyisiä nuorempia aliupseeri-arvoja (ja ilmeisesti myös vanhempia alipäällystöarvoja): översergeant/ylik, sergeant/kers ja överrustmästare/yliv, rustmästare/vääp (vm eivät esiinny enään palvelusarvojaossa) ja tarkoittaa pätevyyttä joukkueen johtajan tai vastaavan tehtäviin,
- **pätevyysluokka T** nykyisiä alipäällystöryhmään kuuluvia överfurir/vanh alik ja furir/alik ja tarkoittaa pätevyyttä johtaa joukkoa, joka on pienempi kuin joukkue, mutta suurempi kuin ryhmä (joukkueen varajohtaja, komppania-aliupseeri/yksikön "vääpeli" ja esikunnan nuoremmat aliupseerit) ja
- **pätevyysluokka G** nykyisin alipäällystöryhmään kuuluvia korpral/korpr ja tarkoittaa pätevyyttä ryhmän johtajan ja ryhmän varajohtajan tehtäviin. (Huom! = vertailu SOU 1967: 15 mukaan).

1 v	2 v	3 v	4 v	5 v	6 v	7 v	8 v	9 v
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

1.6. 1.5. 20.12. 20.5. 10.9. 1.1. 15.3. 15.10. 1.9. 15.10. 1.5.

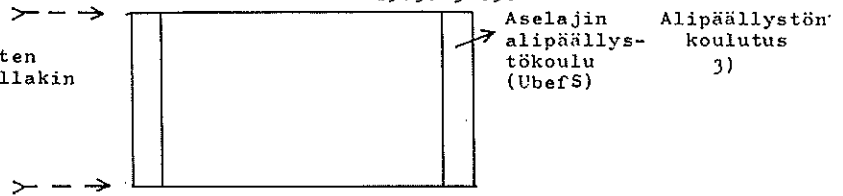
Päällystökoulu I (Befälsskola I BS 1)	koulukoulu 1 M (Instrskola 1 M) (mildel)	Mahd KfP-koul 1)	Joukko-osasto palvelus	Mahd P-koul 3)	Koukkoulu 2	J-os palv	Maavoimien alipäällystökoulu (Arméns uoffskolan = AUS)	Joukko-osasto palvelus	Ase-lajin ali-ups koulu (UOS)	Aliupseerin koulutus 2)
---------------------------------------	--	------------------	------------------------	----------------	-------------	-----------	--	------------------------	-------------------------------	-------------------------

(IS 1) (IS 2)

1.2. 1.5. 1.1. 1.6. 1.9. 15.3. 30.5.

vice-korpr korpr överfurir serg fanjunkare

Koulutus kuten aliupseereillakin

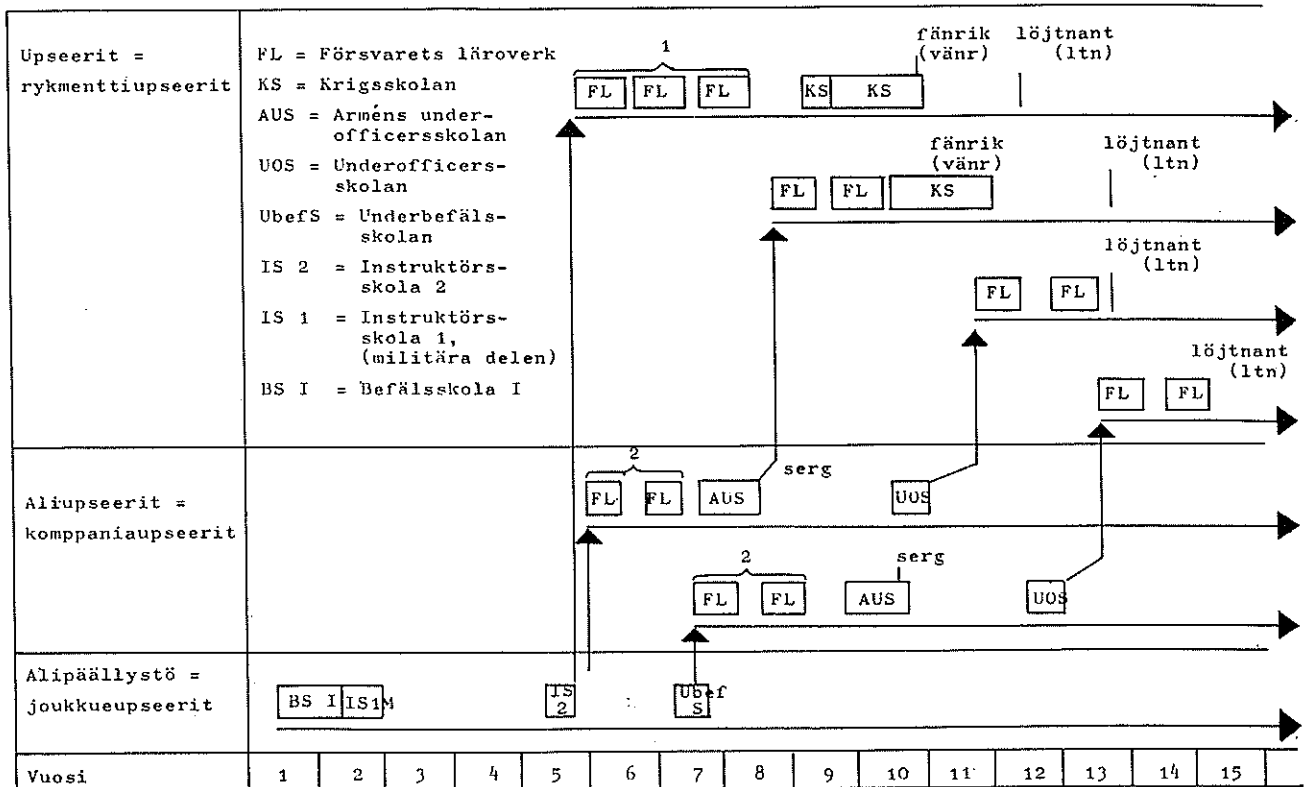

Huom!

- 1) Peruskoulun täydennyskoulutus
- 2) **Komppaniaupseerin** arvoihin **ao aliupseeri** saattaa päästä seuraavasti: kapt = 4 v UOS:n jälkeen, ltn = UOS:n käytyään, vänr = AUS:n käytyään.
- 3) Joukkueupseerin arvoihin **ao alipäällystön** kuuluva saattaa päästä seuraavasti: fanjunkare = alipäällystökoulun käytyään, serg = kouluttajakoulu 2:n käytyään.

KUVA 1

Ruotsin komppaniaupseerien — aliupseerien ja joukkueupseerien — alipäällystön — koulutus

Huom!

1. Ammattikoulun käyneillä 2 v, muilla 3 v.
2. Oppilaat, joilla ei ole ammattikoulupätevyyttä käyvät 2 v/FL, ammattikoulupätevyydellä pääsee suoraan AUS:uun.

KUVA 2

Ohitusmahdollisuudet (snedningsmöjligheterna)

Ruotsin komppaniaupseerien = aliupseerien ja joukkueupseerien = alipäällystön koulutus

Kummankin ryhmän koulutus minimiaikataulun mukaan selviää kuvasta 1.

Alipäällystöllä ja -upseereilla on kuitenkin mahdollisuus korkeimpiinkin arvoihin. Tällöin on kysymyksessä kuitenkin normaali upseerikoulutusmenettely, jossa asianomaisella on oltava määrätty opillinen lähtökohta. Menettelystä eli ns ohittamisjärjestelmästä antaa kuva 2 parhaan selvitäksen.

TANSKAN UPSEERIKOULUTUS

Sotilashenkilöstö jakaantuu Tanskassa kahteen pääryhmään: päällystön (befalingsmaendene) ja miehistön (menige).

Päällystö puolestaan jakaantuu

- upseereihin (kenr/amir, kenr1/v-amir, kenrm/k-amir, ev/komdri, ev1/kom, maj/komkapt, kapt/kaptl, ylil/ilmav = lentäjältn 1.lk, meriv = merivltn 1.lk ja reservissä ltn/ilmav = lentäjältn 2.lk, meriv = merivltn 2.lk)
- erikoisupseereihin (maj, kapt, ylil ja maav/ylivär, ilmav/ylivär, meriv/ylivär) sekä
- muuhun päällystön (seniorsergent 1.grad/yli-vääp — ylipursim, seniorsergent 2.grad/vääp — pursim, oversergent/ylik, sergent/kers — alik ja korporal/alik.

(Huom. Vertailu ruotsalaisen SOU 1967:15 mukaan).

Päällystökoulutuksen pohjana on yleinen asevelvollisuus ja yhtenäinen aloka-aika. 2—3 kk kestään peruskoulutuskauten jälkeen jatkavat upseereiksi koulutettavat (vakinaisen väen upseerit = officer af linien, erikoisupseerit = specialofficer ja reservin upseerit = officer af reserven) palvelustaan suoraan aselajin kersanttikoulussa, joka kestää noin 6 kk. Tässä vaiheessa tulevien upseerien, erikoisupseerien ja muun päällystön tiet eroavat. Se osa asevelvollisista, joka ei aio jatkaa sotilasammattissa kotiutuu kersanttiarvossaan 21 kk:n palveluksen jälkeen. Alokaskoulutuksen jälkeen 4—6 kk kestävän ns korporalskolen käyneet korpraalit kotiutuvat kuitenkin jo 18 kk kuluttua. Ne jotka haluavat ja omaavat edellytykset tulla koulutetuiksi upseereiksi tai erikoisupseereiksi jatkavat koulutustaan jo varusmiesaikanaan puolustushaaransa upseerikoulussa tai aselajinsa reserviupseerikoulussa.

Vakinaisen väen upseerit ja erikoisupseerit

Erilainen siviilikoulutus antaa erilaisen pätevyyden opintojen jatkamiseen:

- parhaimmassa asemassa ovat ylioppilaat, joilla on matematiikka pääaineenaan ja englanti pääkielenään; he voivat päästä suoraan upseerikouluun,

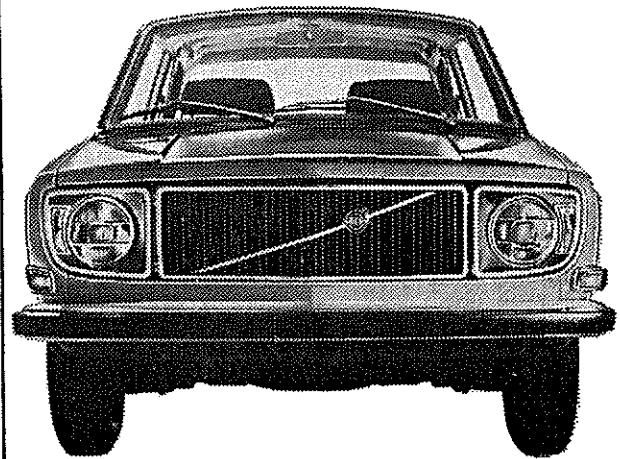
Kuusi vuosikymmentä lehdistön lukijoiden ja sananvapauden palveluksessa

1910 - 1970

RAUTATIEKIRJAKAUPPA Oy

Volvo-uutuus 1971

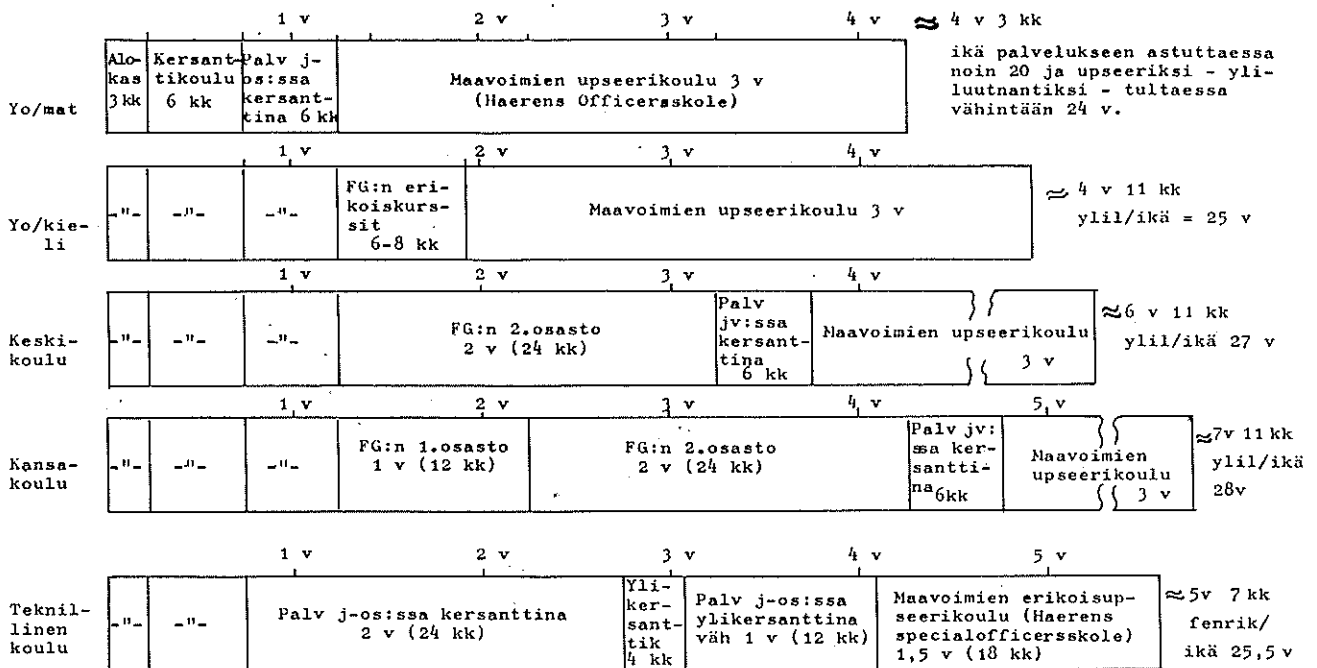

VOLVO 142/144/145 De Luxe

Uuden etusäleikön takana valintanne mukaan sitkeävetoinen 90 hv B20A-moottori tai uusi vauhdikas 105 hv B20D-moottori. Uudet leveämmät 5" pyörät, uusittu sisustus. Taloudellinen, turvallinen ja mukava!
Tervetuloa tutustumaan!

VOLVO

POHJOLAN OLOIHIN RAKENNETTU

KUVA 3

Vakinaisen väen upseerin ja erikoisupseerin peruskoulutus Tanskassa

- seuraavan ryhmän muodostavat ns kielilinjan ylioppilaat, joiden on käytävät puolustusvoimain lukiossa (Forsvarets Gymnasium = FG) 6—8 kk kurssi ja saatava arvosanat matematiikassa, fysiikassa ja kemiassa sekä voimistelussa tai suoritettava yksityisesti vastaavat arvosanat,
- keskikoulututkiminnon suorittaneiden on käytävä FG:n 2-vuotinen 2.osasto ja
- kansakoulun tutkinnon (8. ja 9.lk ml) suorittaneiden on käytävä koko 3-vuotinen FG (1. ja 2. osasto).

Erikoisupseerikoulutuksen pohjaksi katsotaan riittävän teknillisen koulun tutkinto, jonka voi suorittaa joko ennen varusmiesaikaa tai kantahenkilökuntaan kuuluvana puolustusvoimien siviilipetuksen piirissä. Ylempi teknillinen koulutus antaa lisäpisteitä, mutta ei nopeuta etenemistä virkauralla.

Kaaviollisesti esitettyä tapahtuu koulutus kuvan 3 mukaan. Puolustusvoimain lukion (FG) käyneille seuraa palvelusvelvollisuus 2 v ajaksi, maavoimien upseerikoulun käyneille 3 v ja maavoimien erikoisupseerikoulun käyneille 2 v ajaksi. Upseerikoulussa olevia kutsutaan kadeteiksi.

Vakinaisen väen upseerien jatkokoulutus tapahtuu aselajista ja puolustushaarasta riippuen joko oman maan aselajikouluissa tai ulkomaiden (NATO ja muut maat) aselaji- ja sotakorkeakouluissa.

Reservin upseerien koulutus

Kersanttikoulun käynyt varusmies voi hakemuksen kautta päästä, palveltuaan 4 kk kersant-

tina, aselajinsa reserviupseerikouluun. Täällä ao suorittaa 4 kk peruskurssin. Lopun varusmiesajastaan — 7 kk — ao palvelee joukko-osastossaan reservin luutnanttina.

Varusmieskautensa jälkeen reservin upseeri jatkaa palvelustaan kertausharjoituksissa. Ylenemistään varten hän voi tehdä palvelussitoumuksen, jonka mukaan hän kolmivuotiskauden aikana palvelee vähintään 9 viikkoa (63 vrk) kahden palveluvuoden ajalle jakautuneena. Tällaisen sitoumuskauden päätyttyä hänet voidaan ylentää reservin ylliluutnantiksi.

Myöhemmät reservin arvot, kapteeni ja mahdollisesti majuri, on saavutettavissa suorittamalla erilaisia kursseja maavoimien kirjekoulussa (Haerens brevskole) sekä suorittamalla eripituisia palvelusjaksoja maavoimien eri aselajeissa.

Kuvassa 4 on esitetty kaaviollisena maavoimien reservin upseerien koulutus.

Erytymenettely upseeriksi koulutettaessa

Eräs tapa saada erikoisupseeri- tai reservin upseerikoulutus on suorittaa ensin palvelus värvätynä ns konstaapelikunnassa. Konstaapeliksi voidaan tulla joko ennen varusmieskauden alkua tai sen jälkeen. Edellisessä tapauksessa ao käy 12 kk kestävä konstaapelikoulu. Konstaapelisopimukset tehdään kerrallaan 3—7 v ja ne voidaan uusia. Kahden vuoden kuluttua ao voi saada ylennyksen ylikonstaapeliksi ja palveltuaan ylikonstaapelina vuoden sekä käytyään 4—6 kk kestävä korpraalikurssin hänet voidaan ylentää korpraaliksi. Pal-

Alo- kas- kau- si	Ker- sant- tikou- lu	Palv- j- os: ssa kers	Ase- la- jin ups- kou- lu	Palvelus j-os:ssa resltn:a	Sitoutumisjakso (3 v) ylentämispalvelusta varten: väh 9 viikkoa väh 2 palv vuoden aikana. (Palkka = ltn:n palkka + ao lisät)	Maavoimien kirje- koulun kurssit ja sopimuspalve- lusjaksot
3 kk	6 kk	4 kk	4 kk	7 kk		

varusmieskausi = 24 kk

ylenemiskausi

KUVA 4

Maavoimien reservin upseerien koulutuksen jakaantuminen Tanskassa

veltuaan nyt 2 vuotta korpraalina ja käytyään 2 kk:n kersanttikoulun voi ao saada kersanttiylen-nyksen ja edelleen parin palvelusvuoden kuluttua ja käytyään 2 kk ylikersanttikoulun saada ylen-nyksen ylikersantiksi. Tästä eteenpäin voi ao — ellei hän ole täyttänyt 32 v, joka on ylikersantin eroamisikä — jatkaa palvelustaan eri kursseja käyden aliupseerin ylämpään arvoon eli lasteen vanhemmaksi kersantiksi ja palvelu 60 v asti.

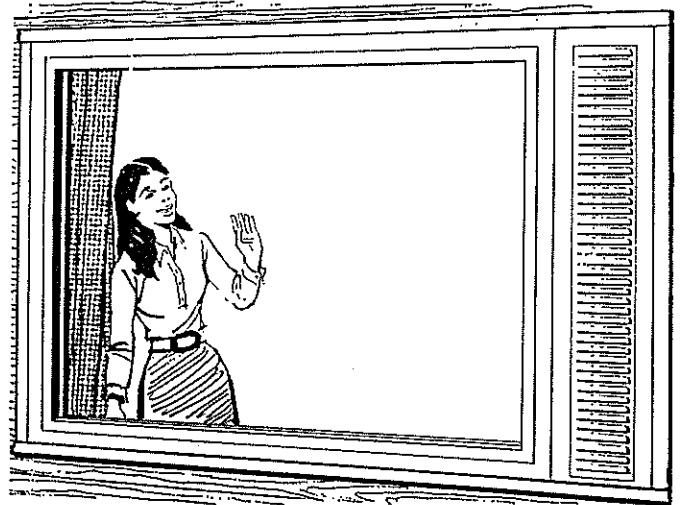
Vaihtoehtoisesti hän voi käydä myös joko maa-voimien erikoisupseerikoulun (1,5 v) ja jatkaa erikoisupseerina majurin arvoon asti tai maavoimien reservinupseerikoulun (4 kk) ja palvelu sen jälkeen erityistehtävissä. Tie "upseeriuran" alkuun ts koulun alkamiseen kestää minimiäpauk- sessa 8 v 8—10 kk ja ao on — mikäli hän on tullut 16 vuotiaana konstaapelikouluun oppilaaksi iäl- tään n 25 v.

Kyllä poikien kunto kasvaa ...

kun on Kunto-näkkileipää
joka päivä.
Kunto on poikaa ...
se pitää miehen tiellä.

**VAASAN
LEIPÄÄ**

Veitsiluodon ikkunat ovat Lapin mäntyä!

Siksi ne ovat niin kysytyjä! Sillä Lapin mänty on hidaskasvuista ja tiheäsyistä puuta, kaunista ja kestäväää. Siitä Veitsiluoto tekee moduulimitoitettuja, yksiosaisia ikkunoita ja tuuletusluukkuja. Niitä yhdistelemällä saatte satoja sovellutuksia.

Rakennus-
puusepänteollisuus
r.y:n yhteisömerkki
takaa laadun

KOLME KUUSTA — LAATUTYÖN MERKKI

VEITSLUOTO OSAKEYHTIÖ

Veitsiluoto, puh. Kemi 3651 vaihde
Myyntivarasto: Rovaniemi, Aittatie 10, puh. 2176

Valtion Viljavarasto

Helsinki, Stenbäckinkatu 26
Postilokero 227, puhelin 413 400

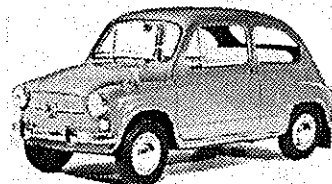
VARASTOT:

Helsinki	puh. 33840
Iisalmi (Peltosalmi)	” 1779
Impivaara	”
Seinäjoki	” 21517
Koria	” 152
Kuopio	” 13772
Loimaa	” 2320
Mustio	” 48231
Naantali	” 53201
Pieksämäki	” 2084
Riste (Kokemäki)	” 62094
Seinäjoki	” 21475
Turenki	” 82215
Turku	” 14954
Vainikkala	” 51
Ylivieska	” 72

SUOMI-ARPAJAISET -70

Arvokkaat
voitot:

3 autoa

● PIKAVOITTOINA

2 autoa:

FIAT 850 HENKILOAUTO tai moottori-
vene moottoreineen,

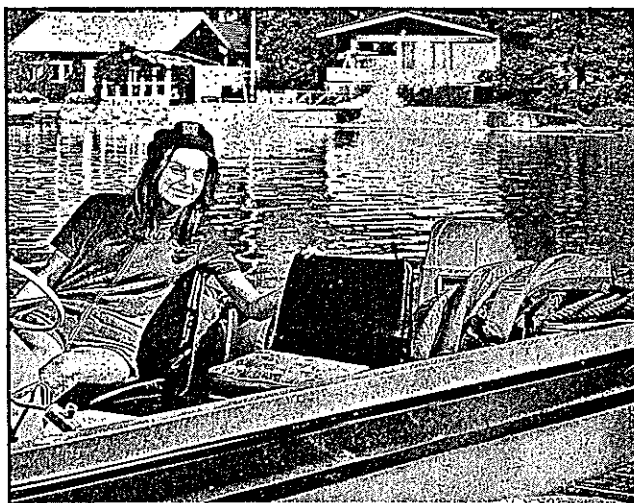
FIAT 600 HENKILOAUTO tai moottori-
vene moottoreineen,

VARITELEVISIO Salora, LUMIKELKKA
tai PERAMOOTTORI 25 hv. Monark,
kaitafilmikameroita tai paristotelevisioita,
lomamatkoja Kanarian saarille,
matkaradioita tai matkakirjoituskoneita,
naisten tai miesten rannekelloja YM.
Yht. 49 282 pikavoittoa.

● LISÄKSI veikkausarvonnassa:
FIAT 600 HENKILOAUTO YM.

Arpajaiset hoitaa: Arpajaisyhdistys r.y.
Arpajaiset järjestää:

MAANPUOLUSTUKSEN TUKI r.y.

Venevakuutus Suomen Merestä

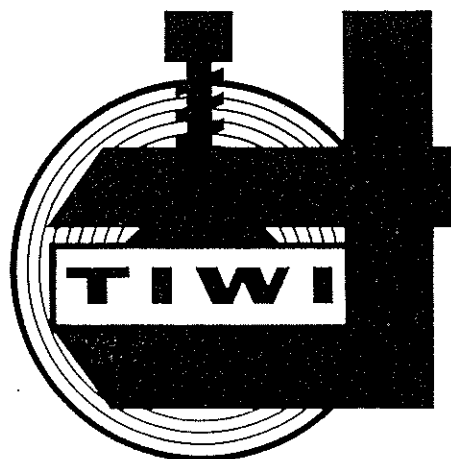
Suomen Meren kokemus vakuutuksen antajana varmistaa Teille nopean ja asiantuntevan vakuutuspalvelun. Jos veneenne vaurioituu, saatte korvauksen kiireisesti. Avoimen veden kausi ei kulu hukkaan.

Asiamiehemme suunnittelee Teille oikean venevakuutuksen — nyt myös huvila- ja kotivakuutuksen.

SUOMEN MERI
turvaa merellä ja maalla

Etelä Esplanaadikatu 12, Helsinki 13. Puh. 15 166

TIWI-lastulevyssä
on tasainen
työstöjälki

TIWI-puuta parhaimmillaan

Kapteeninperhe teki lomamatkan "everstien Kreikkaan"

Kapteeni Seppo Timonen

Kapteeninperhe lukeutuu jo "leirintäkansaan". Muutama kesä sitten se liittyi kierteleviin turisteihin suorittamalla tarkoin suunnitellun telttailumatkan Italiaan.

Toissakesänä suoritettiin jo "leirintämatka" Jugoslaviaan ja näiden kokemusten rohkaisemana tehtiin sitten varsinainen uinti- ja sukellusmatka "everstien Kreikkaan".

Aikaisempien kesien kokemukset olivat osoittaneet "klassillisen suomalaisteltan" Sovun leirintäkansalle sopimattomaksi ja tavaratelineen sekä parin "edustusnojatuooleja" välttämättömiksi. Niinkään oli sekä kouriin- että takamuksiin tuntuvasti saatu tuta, että ajo Ruotsin ja Tanskan kautta etelän rannikoille ei suinkaan ole mukavin tapa aloittaa kesälomansa. Senvuoksi päätettiin suorittaa viimekesäinen matka alku- ja loppupaikalleen osalta Itämerenlaivalla.

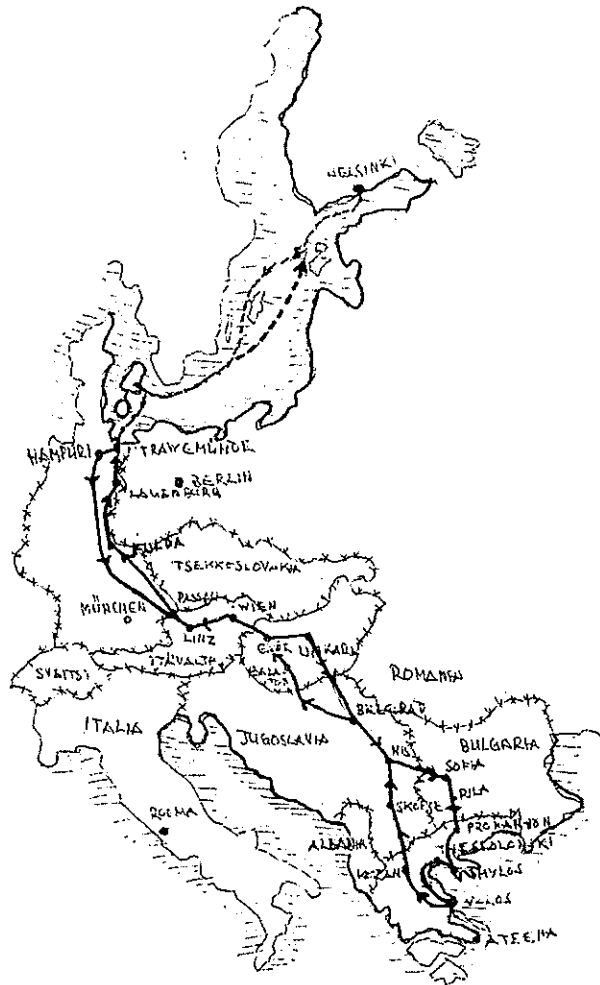
Talvella syntyivät reittisuunnitelmat...

Syystalven sinnikkäiden neuvottelukierrosten tuloksena hahmottui perheen matkareitiksi suunnitellun: Helsinki — Trawemünde — Itävalta — Unkari — Jugoslavia — Bulgaria — Turkki — Kreikka — Jugoslavia — Itävalta ja tuloreitin suuntaisesti takaisin Trawemünde.

Kevättalvella Esikoinen oli tuttu jo kaikissa keskikaupungin matkatoimistoissa ja matkailuainosten pinot kapteenin pöydänkulmalla olivat kasvaneet valtaviksi.

Perheen eniten luetut kirjat olivat ilman muuta Euroopan matkaopas ja Eurocamping. Kuopus haali pennosiaan "ihanaa nahkamekkoa varten", joka ostettaisiin Saksasta ja äiti laski isoja rahoja.

Huolimatta Lastenkamarin sinnikkäistä tiedusteluista, ei kevättalven aikana tahtonut tulla sel-

Kuva 1. Kapteeninperheen matkareitti

vää tarkemmasta matkareitistä. Tiedustelujen ai-
noaksi tulokseksi jäi, että Kreikkaan mennään,
mutta muusta ei nyt tiedä vielä niin tarkkaan.

Matkasuunnitelmien epämääräisyyteen vaikuttivat epävarmuus Unkarin valuuttamääräyksistä ja kysymys siitä, tulisiko lyhyempi reitti Itä-Saksan ja Tsekkoslovakian kautta viisumi- ja tieveromaksuineen "lännen tietä" edullisemmaksi.

Vielä silloinkaan, kun auto oli jo pakattu leirintäkansalla, ei ollut lopullista selvyyttä Unkarin valuuttamääräyksistä. Lännentie oli kuitenkin halvempänä voittanut itäisen vaihtoehdon.

Auto oli siis lastattu leirintäkansalla ja kapteeninperhe aloittamassa kolmatta leirintälomaansa kohteena "everstien Kreikka". Perhe oli varautunut asumaan seuraavat viisi viikkoa teltassa. Teltta käsitti tosin kaksi makuuhuonetta, olohuoneen ja keittosyvennyksen, niinkuin äiti oli sen sattuvasti määritellyt, mutta siitä huolimatta se oli

vain teltta ja asetti tietyt vaatimukset perheen varustamiselle.

Vanhastaan tiedettiin jo, että Välimeren maissa pärjätään hyvin lyhyillä pöksyillä, hellepaidoilla ja auringolta suojaavalla lierihatulla, mutta Keski-Eurooppa on toista. Edellisenä vuonna ajettiin sadetta pakoon yhtämittaa lähes 700 km Zagrebista Regensburgiin ja sielläkin oli kylmä. Senvuoksi, jos varusteet Kreikkaa varten supistuivatkin kaksiiin uimapukuihin, shortseihin ja hellepaitoihin sekä tärkeisiin sukellusvarusteisiin, niin Saksa vaati villapaidat, pitkät housut ja sadetakit mukaan.

Edellisten retkien kokemusten perusteella ei enää mitään elintarpeita mukaan, kahvia lukuunottamatta, varattu. Äiti oli myös eräässä vaiheessa esittänyt, että perheenäidin lomalla ollessa hänen ei kyllä tarvitse tehdä ruokaa, mutta tuntien kapteenin ruuanlaittotaidon ja Lastenkamarin vähäisen iän, hän oli tarkistanut kantansa ja keittiö otettiin mukaan.

Matka alkoi Helsingin satamasta, leirintämatka Trawemündestä.

Matkalippuihin oli monella kielellä painettu, että matkustajien, jotka matkustavat omalla autolla, on tuotava autonsa laivan viereen klo 20.00.

Kapteeninperhe oli pakattuna klo 18 ja laivan vierellä Eteläsatamassa klo 18.30, eikä edes ensimmäisenä jonossa.

Laivamatkaan liittyy aina "jotakin", niin liittyi kapteeninperheenkin laivamatkaan — nukuttiin säästöluokassa potkureiden välissä ja se oli "jotakin" se.

Kun ihminen on kolmatta päivää nautiskellut elämän makeudesta suolaisella Itämerellä, niin hän — kapteenikin — ajaa mielihyvin läpi Saksan ja antaa komennon "ajoneuvosta nouse, teltta pysytää" vasta seuraavana päivänä Passaun kaupungissa Itävallan rajalla. Passau, linnanpihalla olevine leirintäalueineen ja keskiaikaisine kujineen on luku sinänsä.

"Donaustrasse" päättyi Linzissä, jossa kapteeni porhalsi jälleen autostradalle. Tämä "Wien West" on eräs Euroopan kauneimpia autostradoja ainakin perheen mielestä.

Wien ohitettiin pitkin Donaukanalia myötäilevää "Eurooppa viitosta" ja muutaman peninkulman päässä Nickelsdorfin tuolla puolen oli vastassa matkan suuri kysymysmerkki Unkari ja Hegyeshalomin raja-asema.

Unkarista alkoi itä...

Ylittäessään Unkarin rajan kapteeninperhe ylitti — no rautaesiripun ihmeteltävän helposti ja vähäeleisesti — myöskin kieliesiripun, jonka tuolla puolen ei enää tahtonut löytyä kieltä, jolla helposti olisi selvitetty. Unkarinkieli, niin sukulais-

kieli kun onkin, oli täyttä abrakadabraa koko perheelle.

Györin teollisuuskaupungissa löytyi monien kyselyjen tuloksena vihdoin hotelli, jossa aivan yksinkertaisesti ja "länsimaisesti" vaihdettiin ensitarpeen valuutta. "Eihän se antanut edes kuittia" oli äidin helpottunut toteamus.

Kaupungin laidalla oleva leirintäalue oli, paitsi rauhallinen ja kauniilla paikalla, myös erittäin hyvin varustettu.

Iltamyöhällä perhe teki kävelymatkan läheiseen Toukokuun 1. päivän huvipuistoon, jossa Lastenkamari ihmetteli oudonlaista ympäristöä ja suomalaistenaville vaatimattomia huvirakenteita.

Autotiet Unkarissa olivat paljon paremmat kuin mihin oli varauduttu ja mikäpäs oli ollessa, kun sai ajella melkein itsekseen. Unkarin maise- matkin olivat paljon vaihtelevampia ja kauniimpia kumpuilevine vainioineen ja aika-ajoin varsin korkeallekin mutkitteline teineen, kuin mitä pustaalta oli odotettu.

Budapestissa, Pyhän Martin kirkon ja Gellertvuoren kuuluisissa turistikohteissa, tirkistelllessään alas Tonavalle, koki kapteeninperhe taas jotain "maailmanmatkaajanomaista omahyväisyyttä".

Kaupungin kaduilta ei kuitenkaan tahtonut löytyä sitä "vanhaa iloista Budapestiä".

Oltiin oikealla, rannattomalla unkarilaisella pustalla, vähän Szegedin eteläpuolella Röszen raja-asemalla. Aurinko paistoi, niinkuin se vain pustalla paistaa voi ja kello oli 15, kun kapteeninperhe pysähtyi poikkipuolin tiellä olevan punavihreän puomin eteen. Perhe hymyi ja rajavartiomies hymyi. Sitten kului tunti ja vain rajavartiomies hymyi, kun kapteeninperhe pääsi puomin toiselle puolelle raja-aseman katoksen siimekseen. Sitten kului toista tuntia ja kapteenin vierellä istuva saksalaishippi selitti odottaneensa jo neljättä tuntia ja tovereidensa olevan raja-aseman takana olevassa rakennuksessa selvittelemässä selvitetävinään olevia asioita. Nii-in, sanoi kapteeni, minä olen kuullut, että muutamat ovat odottaneet vuosikausia...

Jugoslavia on ystävällinen maa...

Jugoslavalainen raja-asema oli niin kaunis ja limunaati niin länsimaisen hyvää. Parin peninkulman päässä rajalta, Palinkajezerolla kapteeninperhe nukkui ainakin sadan jugoslavalaisrakin säästäessä haukullaan turistin unta.

Aamulla juotiin muutama mukillinen Rislingiä "Stalingradin sankarin ja Pauluksen Vapautusarmeijan" entisen sotilaan kanssa, sekä muisteltiin pari lukua sotahistoriaa. Sitten mentiin Palinkajärvelle uimaan.

"Pitäkääkin mukulat suunne visusti kiinni! Jos tuota tököttiä joutuu tippaakaan suuhunne, niin

kuolette oitis!" varoitteli kapteeni Palinkajärvellä uivia perillisiä. On kuulemma radioaktiivista ja terveellistä mokomakin sontavelli ja kylmääkin kuin mikä!

Tie Suboticasta Belgradiin oli erinomainen ja maisemat tutun kauniita Serbian auringonkukkvainioita.

Belgrad, paitsi että on Jugoslavian pääkaupunki, on tavattoman nykyaikainen ja kaunis kaupunki, jossa kapteeninperhe suurella mielihyvällä lepäili kaksi päivää. Oli kyllä vähän pakkokin lepäillä, kun huikea ukkossade oli vähällä huuhtoa koko Kocutnjakin leirintäalueen pois kaupungin kartalta.

Teltankuivatteluaika käveltiin pitkin Ulica Kneza Milovaa ja ihasteltiin melkein länsimaisia tavarataloja, kadun melkein itämaista vilinää ja päivän kuumuutta.

Sunnuntaiamun rauhassa kapteeninperhe sitten eksyi Belgradin ulosmenoväylältä, pääsi kuitenkin ulos kaupungista ja löysi vihdoin myös Sofiaan vievän päätien.

Jugoslavianpuoleisen Makedonian vuorimaiseman vehreys on jotain sellaista, joka on parasta

nähdä, sanoin sitä ei ole helppo kuvailla. Huolettomasti, aika-ajoin hurjasti ajavien saksalaisautojen vilinässä kapteenikin luotsaili Datsuniaan ja perhe kauhisteli kolareiden suurta lukua.

Tilanteet maantiellä olivat kuumentaneet perheen mielet siinä määrin, että päätettiin levähtää Nisissä ja samalla tutustua siihen kuuluisaan pääkallotorniin.

Siinä kävi, niinkuin useimmiten suurten historiallisten muistomerkkien kanssa käy — kun se lopulta nähtiin, oikein luonnossa, se olikin jotenkin vaatimattoman näköinen hökötys. Pienuudessaan ja vähäpätöisyydessään pettymys koko torni.

Suuntana Dimitrovgrad puikkelehti kapteeni yhä tiivistyvässä tummaihoisten saksalaisten hurjassa vilinässä. "Aika-arvion mukaan yövytään Sofiassa" murahti kapteeni ja vältti nipin napin yhteenajon takaa porhaltavan saksalaisen ja edestä tulevan jugoslaavin kanssa.

Vel Moravjoen ja Nisavan laakson maisemien kauneutta ei enää aikoihin ollut kukaan ihastellut. Perhe tuijotti silmä kovana asfaltilla hurjaa vauhtia muuttuvaa tilannetta, jonka arvaamattomim-

KIIRE ON KIIRE ON...
NÄISSÄ MYNTIHOIMISSA
AIKA ON RAHAA. PARAS
PITÄÄ AUTO KUNNOSSA..

... jotta lähtö on
varma tulessa,
tuiskussa ja pak-
kasessa — säällä
kuin säällä.

kun se on leivästä kiinni...
- silloin valitaan laatua

VARTA
Safety

akku, jonka ainutlaatuinen,
patentoitu Safety-menetelmä
takaa laadun ja lähdön.

Oy **VARTA** Ab
KILO, puh. 90-590 055

MYYJIÄ KAUTTA MAAN

Ask for
smooth
Bacardi rum

ALKO N:O 165

pina tekijöinä olivat edessä ja takana kiitävät "piki-saksat". Ajettiin Dimitrovgradin läpi — pieni kaunis ja itämainen kaupunki, niin pieni, ettei edes eksytty. Pian sen jälkeen oltiin saksalaisautojen lomassa pitkässä ja tiiviissä jonossa raja-aseman tuntumassa. Jonossa selvisi, että hurjat saksalaiset olivatkin turkkilaisia.

Runsaan kolme tuntia kestäneen hulinan, viittomisen, jonotuksen ja rähisemisen tuloksena Bulgariaan päässyt lopen uupunut kapteeninperhe nakutteli autonlyhtyjen valossa teltan maakiiloja Kalotinan raja-aseman yläpuolella vuoren tasanteella olevalla leirintäalueella. "Jos me noiden turkkilaisten seassa selviämme ehjinä Sofiaan, niin kyllä Istanbul saa minun puolestani olla" huokaisi äiti, eikä kukaan esittänyt vastaväitteitä. Alhaalta kuului vaimentumattomana sama kammatava raja-aseman humu, huuto ja hulina; sitä jatkui pitkälle aamuyöhön.

Bulgaria on pieni, mutta kaunis osa Balkania...

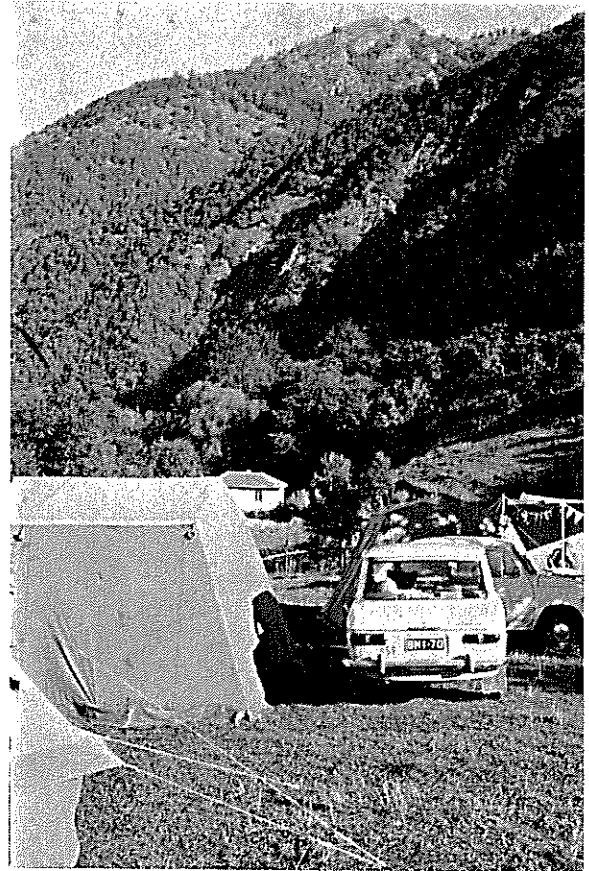
Sofia olisi ansainnut ehkä enemmänkin huomiota osakseen, mutta turkkilaisshokki oli se mikä oli ja kapteeni käänsi Datsunin Kreikan rajalle johtavalle tielle. Seuraavassa ylämäessä tavarateline sitten luhistui ja tavarat pakattiin äidin ja Kuopuksen väliin takapenkille. Tästä alkoiikin eräs matkan kauneimmista taipaleista — Strumajoen laakso.

Siestan aikaan "everstien Kreikkaan"

Keskipäivän ainoana auton — ehkäpä koko päivän ainoana — saapui kapteeninperhe kreikkalaiselle Koulatan raja-asemalle. Rajavartiosotilas antoi lapun, josta äiti ymmärsi päivämäärän, kelloajan ja auton rekisterinumeron ja sen jälkeen oltiin Kreikassa. Kapteeni asteli raja-asemalle, jossa moitteettomaan sosisopaan pukeutunut virkamies paineli suurella huolellisuudella mahtavat leimat passeihin ja viittasi tulliin.

Tullivirkailija oli kahvilla. Istumaan olkaa hyvä — niin kai paljonpuhuva ele oli suomennettavissa — ja virkailija jatkoi kahvinsa hörppimistä passeja tutkiskellen. Kahvikupposen tyhjennettyään — onneksi turkkilaiskahvikupit ovat pieniä — marssittiin venkkaisesti etelän armottomassa auringossa paahtuvan perheen luo, katsottiin autoon — jaha, juu kolme lasta — kumarrettiin ja puomi nousi. Äiti oli varsin imarrettu "vanheman tyttären osastaan" ja perhe ihasteli kilvan kapitalistisen talousjärjestelmän ihanuutta ja sen vihreitä vainioita.

Muutaman kilometrin päässä oli jälleen puomi. Kapteeni avasi kämmenpohjat kosteana sivuikkunan ja havaitsi helpotukseksien vartiomiehen haluavan nyt sen valkoisen lappusen, josta äiti oli ymmärtänyt rekisterinumeron, kelloajan ja päivämäärän. Oltiin vihdoinkin päästy viimeisen puo-

Kuva 2. Aamuaurinko Rilan leirintäalueella Bulgariassa

min taa ja vapaan markkinatalouden vapaaseen maahan — vai oltiinko?

Ensimmäinen kreikkalaiskaupunki rajan jälkeen oli nimeltään Promahon — se oli kreikkalaiseksi nimeksi helppo lukea ja senpä vuoksi sinne osattiinkin niin helposti. Kaupunki oli kuin hohtava valkea helmi Pohjois-Makedonian vuorimaan keskellä ja ihmiset olivat hymyileviä. Kauppojen hyllyt suorastaan notkuivat tavaroista, joista äiti löysi monia kotimaan kauppoista tuttuja laatuja ja kapteeninperhe tunsu olonsa oikein turistimaiseksi. Siellä täällä olevien tienviittojen perusteella — onneksi niissä oli myös latinalaisin kirjaimin paikkakuntien nimet — onnistuttiin suunnistamaan pitkin ylätasankoa mutkittavia pikkuteitä Kerdiliaan Strimonikoksen lahden rannalle ja Kuopus oli menettää itsehillintänsä nähdessään "ihanan meren".

Strim-joen maantie- ja rautatiesiltaa, niinkuin kymmeniä aikaisempia ja myöhemminkin tavattavia siltoja, vartioi sotilas. Ylätasangon maisemat olivat saaneet koko perheen vakuuttuneeksi siitä, että "tänne tultiin olemaan, ei menemään", eikä Istanbulista ja Sinisestä moskeijasta puhuttu enää sanaakaan.

Via Doloroca

Maisemat olivat lumonneet perheen ajajaa myöten ja viimeinen kartalle merkitty paikkakunta oli Olibiaksen kylä pienen lahden pohjukassa. Oltiin jo kolmatta tuntia hiekkatiellä, jonka varrella ei ollut ainuttakaan tienviittaa. Datsun kiipesi kone jyristen yhä ylemmäksi ja perhe nautti ennennäkemättömistä maisemista tunti tunnilta yhä vähemmän tien muuttuessa kurjaakin kurjemmaksi.

Vihdoin tie näytti loppuvan isoon olivilehdossa olevaan sotilasleiriin. Leirin laidalla olevalta sotilaspoliisilta kapteeni kyseli tietä osoitellen: "Metamorfossis?" Sotapoika hymyi ja toisti: "Metamorfossis". Kapteeni koetti toista taktiikkaa ja kysäisi: "Stratonion" ja poika vastasi: "Stratonion", sekä piirsi sanaan 20 km. "Kiitti" murahti kapteeni ja Datsun hurahdi käyntiin kohti ainoata oliivilehdossa olevaa aukkoa. Tietähän sieltäkään ei kyllä lähtenyt, vaan ajoneuvojotos ja pian perheen toivorikas mieliala alkoi jälleen painua sitä mukaan, kun "polku" luikersi ylös vuorille.

Huikkeen korkealta kurkisteli kapteeninperhe alhaalla, kovin alhaalla merenlahdella lillivää pikkuista malmilavua pienen kylän edustalla. Vielä runsas puolituntinen jynkkää laskua ja oltiin pitkää aikaa taas asfalttitiellä sekä ihmisten parissa. Auto pysäytettiin tienhaarassa ja kysyttiin pikisilmäiseltä viiksiniekalta tienhaaraa osoitellen: "Metamorfossis?" Mies nyökkäsi hymyillen ja toisti: "Metamorfossis". Ei auttanut vaikka kysymys uudistettiin, vastaus oli sama. Epävarmaksi jäi kumpi tie oli Metamorfossikseen johtava, toinen valittiin ja valinta osoittautui oikeaksi. Asfaltilla peitetty "aasinpolku" vei jälleen kapteeninperheen vuoristoon muutamaksi tunniksi, kunnes yht'äkkiä edessä oli oikein kaksikaistainen kestopäällystetie. Pian löytyi tienviittakin, jossa luki Gerakini ja siitä todettiin, että oltiin oikealla tiellä ja lähellä tavoitetta.

Katuvalojen syttyessä Metamorfossiksen pikkukylässä sinne pöllähti kapteeninperhekin. Kyläläiset osoittivat kapteenille riemuportinkaltaista rakennelmaa leirintäaluetta kyseltäessä, ja mielet huojentuneina ajettiin portin takana olevan rakennuksen eteen. Vähän tosin kummastuttivat pitkien pöytien ääressä ruokailevat parisataa pikkutenavaa ja pikkuteltojen sotilaalliset rivit, mutta eihän näistä kreikkalaisista leirintäalueista ollut kokemuksia. Eipä aikaakaan, kun kapteeninperhe jatkoi taas matkaansa, hammasta purren, mutta sentään toivorikkaana. Eihän se Metamorfossiksen leiri ollut mikään yleinen leirintäalue.

Mylos — leirintäkansan paratiisi.

"Sininen hetki" tummui parahiksi etelän yöksi, kun perhe vihdoin viimein saapui matkan päähän Myloksen leirintäalueelle Metamorfossiksen tien varrella.

Leirintäperheen ensimmäinen aamu Myloksella oli todellinen campingaamu bambukatoksen viileässä suojassa ja aivan vesipostin vierellä. "Ja ajatelkaa nyt, kun siellä oli ainakin kymmenen vessaa. Oikeita posliinipytyjä, eikä mitään "jättiläisen jalanjälkiä." Ja siellä oli suihkuja ja lämmin vesi ja kaikki" touhusi aamuvirkku Kuopus tiedusteluretkensä tulosten innoittamana.

Aamukahvin jälkeen valkonahkainen Pohjolan perhe asteli kainosti altakulmansa kuparinruskeita naapureitaan katsastellen rantaan. Kyllä olikin leirintäkansalle rantaa. Neljäkilometriä molempiin suuntiin. Sopi siitä valita itselleen rauhallinen lekkotilupaiikka, tilaa oli.

Viikossa ruskistui Pohjolan kansa ja palautui sukeltajain talven aikana ruostunut taitokin ennalleen. Kuopus keskusteli kynän ja pahvilappujen avulla sujuvasti naapurin saksalaistytön kanssa ja esikoinen "tasasi vaivatta paineet" viiden metrin syvyydessä. Päivänä muutamana naapurit, saksalaisperhe Mannheimista, vei kapteeninperheen Nikitaan, aitoon kreikkalaiseen kalastajaylään, jossa tutustuttiin hunajaa myyvään "Kau-niiseen Hannaan" ja työmiehen perheeseen. Tällöin kapteeninkin, joka sentään on intomielinen demokratian ja yksilönvapauden puoltaja, oli myöntäminen, että vaikkapa konstaapeli seisoj

Taloudellinen seinäratkaisu vaivaton kiinnittää

PONTEX-LEVY

pontattu Puolikova Insuliitti

PONTEX on molemmilta pinoiltaan sileä, pontattu rakennus- ja sisustuslevy. Sen kiinnittäminen on nopeaa ja yksinkertaista. PONTEXin pintakäsittely on vaivatonta. Maalinimu on erittäin vähäinen, joten maalaaminen tulee taloudelliseksi.

Paksuus: 10 mm
Pituudet: 260 ja 274 cm
Leveys: 60 cm
Paino: 700—750 kg/m²
Vakiopakkaus: 6 kpl/kolli.

ENSO-GUTZEIT OSAKEYHTIÖ

INSULIITITEHTAAT, Karhula, puh. 952-62 000

kaisen kyläpahasenkin keskustassa ja sillat olivat vartioin varmistetut, niin kyllä "Kauniilla Hannalla" ja työmiehen perheellä ehkä sittenkin oli hyvä ja turvallinen olo "everstien Kreikassa".

Kapteeni oli jo tullut tutuksi retsinää — kreikkalaista valkoviiniä — myyväälle kauppiaille, eikä hedelmäkauppiaskaan enää kolmantena päivänä kummastellut Pohjolan barbaareja, vaan silmää räpäyttämättä täytti Elannon muovipussin tomaateilla, persikoilla ja viinirypäleillä.

Sukeltajat, kapteeni ja Esikoinen, alkoivat sitten hiljalleen napista vähäpätöistä viidenmetrin syvyyttä ja tylsää hiekkarantaa. Heidän kasvavaa tyytymättömyyttään lienee osoittanut sekin, että eräänä päivänä kapteeni sitoi sukelluspuukon vasempaan nilkkaansa aamulla lähdettäessä rantaan. Senjälkeen Esikoinen ei sitten uinutkaan moneen päivään, käsi kun oli siteessä.

Tarinan mukaan oli ollut käynnissä ankara mustekalan metsästyksen ja kala oli jo saanut ainakin viimeistä edellisen armoniskun pohjaonkalossaan, kun vahinko oli tapahtunut. Esikoinen oli tullut taiston tiimellyksen innoittamana liian lähelle ja väärälle puolen syvyyksistä nousevaa "Tappaja-Kapteenia". Pieni tempaisu puukkoa pittelevässä kädessä ja kapteenin sukellussilmikon edessä heilui verinen pojan käsi; onneksi haava ei ollut niin paha, kuin miltä se veden alla näytti.

Mieliinpainuvaksi muodostui kapteeninperheen lähtö Mylokselta. Sen juhlistivat naapureiden, todellisten "Finlandliebereiden" tarjoama yltäkylläisen runsas saksalainen "Frühstück". Mikä elämys lähteä katetusta pöydästä matkaan — silloin äidilläkin oli lomaa.

Volos, sukeltajien paratiisi.

Runsaan kahdensadan kilometrin päässä Ateenasta pohjoiseen oli belgialaisen "Vilkku-Villen" pitämä leirintäalue — todellinen sukeltajain paratiisi. Täällä vihreävaippaiset vuoret suorastaan vyöryivät alas siniseen mereen ja ranta oli vedensyövyttämien kallio-onkaloiden pirstomaa.

Täällä Kuopus oppi uimaan, jalat kun eivät pohjaan yltäneet ja Esikoinenkin sukelsi taas käsi muovipussiin käärittynä. Sukeltelivat siellä toisetkin, ranskalaiset ja saksalaiset, mutta kapteeninperheen sukeltajat olivat sentään eri maata — ainakin Kuopuksen mielestä.

Täällä kapteeni tarrasi kalliokielekkeen alla onkaloon kätkeytyneeseen isoon taskurapuun ja heitti sen saman tien käsistään nähtyään otuksen hirmuiset saksijalat. Täällä sukeltettiin lähes kymmen metrin syvyyteen pohjaan ja katseltiin sieltä selällään pohjassa maaten ihmeellisesti läikehtivää vedenpinnan "taivaankantta". Täällä saksalaisenkin oli pakko pyörtää kesken sukelluksen ylös, kun kapteeni kauhoi syvyyssennätyksensä kahdeksatta metriä.

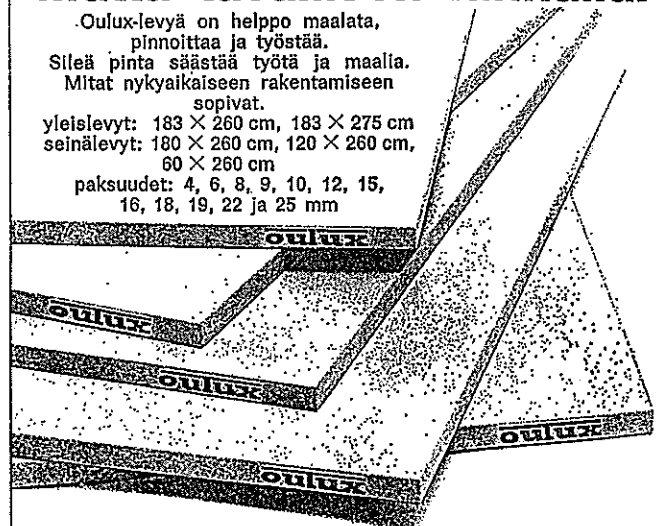
Sukeltajat olisivat kai jääneet Volokselle loppuvuodeksi, mutta almanakka, leirintäkansan varsinainen ajannäyttävä, osoitti lähdönhetkeä.

Niin tyhjeni viimeinen retsinapullo ja loppuivat hedelmät Elannon muovikassista. Taakse olivat jääneet myös varjoiset oliivilehdot aaseineen ja vuohilaumoineen. Oltiin taas jylhässä Pohjois-Makedoniassa nyt Kozanin kaupungissa lähellä Jugoslavian rajaa. Paluumatka oli alkanut. Leirintäkansan paluumatkat ovat aina menomatkoja parempia ja senvuoksi niillä ei tapahdukaan mitään seikkailunomaista.

Vielä viimeisenä telttailtana Trawemündessä muisteltiin haikeana "everstien Kreikkaa". Nyt juuri siellä oli "sinin hetki" ja leirintäkansa illasti viileässä hämyssä keitoksiaan. Ranskalaisnaapurin takkuinen villakoira Ramses kiersi pöytäkummalta toiselle keräten tuottoisan "koiraveronsa" ja Vilkku-Ville valmistautui "Klubiravintolaterassillaan" illan "shaslik-makaroni-viini-iltapalohetkeen" jonka yleisömenestys oli taattu, kun koväänisestä kaikuiivat Mikis Teodorakiksen tutut sävelet kuun noustessa lahden takaa. "Niin se vain loppui meidän perheen leirintämatka" huokaisi kapteeni, johon Kuopuskin havahtui kaukaisista Kreikan unelmistaan ja hätäisesti touhusi: "niinmutta kylä me ensikesänä taas..." "Sukelletaan" — täydensi Esikoinen — "Portugalissa" vahvisti äiti.

Uusi Oulux kuitupintainen lastulevy tarjoaa erikoislastulevyn sileyden ja enemmänkin. Mutta tavallisen hinnalla.

Oulux-levyä on helppo maalata,
pinnoittaa ja työstää.
Sileä pinta säästää työtä ja maalia.
Mitat nykyaikaiseen rakentamiseen
sopivat.
yleislevyt: 183 × 260 cm, 183 × 275 cm
seinälevyt: 180 × 260 cm, 120 × 260 cm,
60 × 260 cm
paksuudet: 4, 6, 8, 9, 10, 12, 15,
16, 18, 19, 22 ja 25 mm

OULUX

KUITUPINTAINEN LASTULEVY

Pohjoismaiset Kadettipäivät Oslossa

Everstiluutnantti
A Savolainen

Perinteelliset Pohjoismaiset Kadettipäivät pidettiin tänä vuonna 4.—7.6. Oslon Linderudissa Norjan Sotakoulun toimiessa isäntänä. Kunkin vierailevan maan — Tanskan, Suomen ja Ruotsin — maavoimien kadettien opetuslaitokset lähettivät edustajikseen 10 upseeria ja 50 kadettia. Suomesta oli osallistumisvuorossa tällä kerralla 55. kadettikurssi, joka Kadettikoulun johtajan, ev Haaksalon johdolla piti yllä suomalaisten kadettien mainetta.

Ensimmäinen päivä sujui lentomatkan ja epävirallisen seurustelun merkeissä huipentuen illalla Oslossa toimivan sotilasasiamiehemme, evl Laamaseen puolustusvoimien lippujuhlapäivän kunniaksi järjestämään suureen vastaanottoon, johon Kadettikoulun valtuuskunta kokonaisuudessaan osallistui. Kadetit saivat oivan tilaisuuden kokeilla kielitaitoaan koko vastaanottotilat täytäneessä kansainvälisessä vierasjoukossa.

Varsinaiseen asiaan päästiin perjantaina 5.6. aamupäivällä, jolloin kadettipäivät avattiin Norjan Sotakoulun uuden koulurakennuksen viereisellä harjoituskentällä koulun johtajan sijaisen evl E Singstadin toimiessa tilaisuuden johtajana. Norjan maavoimien komentaja kenrl H Løken piti norjan ja suomen kielellä avauspuheen. Juhlava oli hetki, kun Pohjolan neljän veljesmaan ristiliput kohotettiin salkoihin alkukesän auringon paistaessa pilvettömältä taivaalta.

Välittömästi avajaisten jälkeen päästiin urheilukilpailuihin, joissa kadetit mittelivät paremmuudesta peräänantamattomassa, mutta rehdissä ja veljellisessä hengessä. Norja ja Ruotsi tasasivat voitot uintikilpailuissa, mutta Suomi korjasi enimmäkseen voitot yleisurheilussa. Pistooliammunnassa Ruotsi nappasi kaksoisvoiton kouluammunnassa, kun taas Suomen kad R Jokinen hallitsi suvereenisti kuvion. Jalkapallo-otteluissa Suomen kadetit taistelivat sisukkaasti loppuottelupaikasta, mutta norjalaisten onnistui jatkoajalla tehdä voittoon oikeuttava maali. Loppuottelussa isännät saivat tunnustaa Tanskan paremmakseen.

Erinomainen sää suosi kadettipäiviä koko ajan, niin myös tutustuttaessa Oslon ja sen ympäristön

Maastajuoksun palkintojenjako.
Korkeimmalla palilla Suomen kad H Lindstedt

nähtävyyksiin. Perjantai-iltana oli ohjelmassa retki autolautalla Oslon vuonoa pitkin Mossiin. Matkalla tutustuttiin kuuluisaan Oscarsborgin linnoitukseen. Lauantaina olivat vuorossa mm käynnit Holmenkollenilla ja Wigeland-puistossa. Kadettipäivät huipentuivat lauantai-iltana suuriin juhlaillallisiin Norjan Sotakoulun suojissa.

Sunnuntaiamuna isännät ja vieraat kokoontuivat jumalanpalvelukseen Oslon Tuomiokirkkoon. Puolen päivän aikaan tapahtunut lippujen lasku oli merkinä kadettipäivien 1970 päättymisestä ja kotimatka saattoi alkaa. Oslossa vietetyt päivät olivat vastanneet tarkoitustaan: eri maiden edustajilla oli ollut tilaisuus tutustua isäntämaan kadettikouluun, mitellä voimiaan urheilukilpailuissa sekä lujittaa entisiä ystävyssiteitä ja luoda uusia suhteita ja kadettiveruutta Pohjoismaiden kesken.

TULOKSIA URHEILUKILPAILUISTA

Uinti

100 m:n vapaauinti			
1. kadetti T E Skogsrud	N		1.09.8
4. „ E Palomäki	S		1.14.5
5. „ J Roiha	S		1.16.7
200 m:n rintauinti			
1. kadetti S Skjeveland	N		3.11.9
3. „ M Vartiainen	S		3.26.2
4. „ K Rimpi	S		3.29.8

100 m:n selkäuinti

1. kadetti G Schylander	R	1.18.2
6. „ D Keränen	S	1.46.1
8. „ H Päivärinta	S	1.55.7

4x50 m:n viesti

Ruotsi	2.00.9
Suomi	2.10.1
Norja	2.11.2
Tanska	2.20.5

Yleisurheilu

Kuulantyöntö

1. kadetti M Järvinen	S	11.99
2. „ A Öhlin	R	11.65
3. „ Hesislev	T	11.26
7. „ H Antikainen	S	10.04

Pituushyppy

1. kadetti A Salotuomi	S	6.66
2. „ R Olsson	R	6.18
3. „ C Wahlberg	R	6.03
5. kadkers J Palonen	S	5.72

Korkeushyppy

1. kadetti E Rajamäki	S	176
2. „ E Eggen	N	166
3. „ P D Frederiksen	T	160
4. „ R Jantunen	S	160

100 m

1. kadetti R Thomsen	N	11.6
2. „ S E Andersson	R	11.9
3. „ U Lindström	R	12.3
5. „ H Koskinen	S	12.5

1500 m

1. kadetti S Muryn	N	4.06.1
2. „ J Enlien	N	4.08.2
3. „ J Trolle	R	4.17.3
5. „ K Lehtelä	S	4.24.1
6. „ N Hedemäki	S	4.33.8

4 km maastojuoksu

1. kadetti H Lindstedt	S	13.07
2. „ H Harviken	N	13.24
3. „ A Risling	R	13.36
4. „ E Nurmiranta	S	14.06

1000 m viesti

Norja	2.03.4
Ruotsi	2.05.9
Tanska	2.07.3
Suomi	2.13.0

Käsikranaatinheitto

1. kadetti S Andren	R	176.49
2. „ E Lauritsen	N	161.13
3. „ J Söland	N	150.43
6. „ H Lavia	S	116.25
8. „ M Meri	S	90.80

Ammunta

Kouluammunta

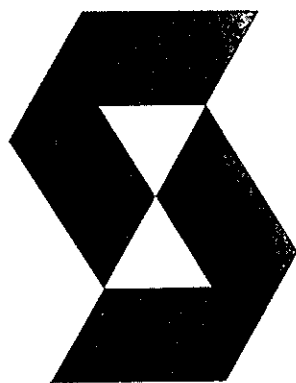
1. kadetti B Karlson	R	175
2. „ O Månsson	R	174
3. „ P E Jensen	T	165
4. „ S Haario	S	163
8. „ S Kepponen	S	136

Kuvioammunta

1. kadetti R Jokinen	S	169
2. „ R Barry-Berg	N	157
3. „ A Levin	R	152
5. „ J Saressalo	S	134

Jalkapallo

Norja—Suomi	1—0
Tanska—Ruotsi	2—0
Tanska—Norja	2—1

Suunnitelmallista
henkivakuutuspalvelua

SUOMI-SALAMA

TURKAMA & KUMPPANIT OY MAINOSTOIMISTO
Helsinki 10

**Käteisellä saat sen jopa 25% halvemmalla.
Säästöpankin pikaluotolla saat sen käteisen.**

KAUKOVIISAS YKSILÖ

Ei lainaamista tarvitse ujustella. Kun voit tehdä edulliset käteiskaupat, tule hakemaan lainaa säästöpankista. Sitä vartenhan säästöpankki on olemassa. Aina kun laina. Ja erityisesti tämänkokoisia ostoksia varten säästöpankin pikaluotto. Parhaat kaupat tekee se, joka lyö rahat kerralla tiskiinkin.

AINA KUN LAINA

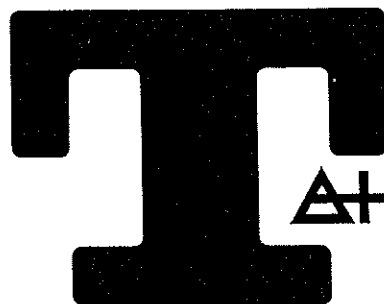
**SÄÄSTÖPANKKI
YKSILÖNPANKKI**

TYPPI OY:n tärkein tehtävä

Lannoitteiden valmistaminen maa- ja metsätaloudelle on Typpi Oy:n tärkein tehtävä. Esim. v. 1969 Typpi Oy toimitti 298 334 tonnia erilaisia tuotteita. Niihin kuuluivat mm. seuraavat:

Urea (46 % N)
Oulunsalpietari (26 % N)
Kalkkisalpietari (15,5 % N)
Tasaväkevä Oulun Y-lannos (15-15-15)
Väkevä Oulun Y-lannos (13-15-18)
NP-lannos
Ammoniakki

Typpiliuos
Typpihappo
Nestetyppi
Muut teknilliset
typpituotteet
Nestehappi
Lantanidit

TYPPI Oy on voimakkaasti mukana luomassa suomalaista kemian suurteollisuutta koko maan ja kaikkien kansalaisten parhaaksi.

TYPPI OY

Pohjoismaiset Merikadetti- päivät Ystadissa 31. 7. – 4. 8. 1970

Kadettialikersantti E Rämö

Todellisia merimiestäidon näytteitä osoittaen saapuivat pohjoismaiset laivasto-osastot Ystadin satamaan perjantaiamuna 31.7., sillä paksun sumun takia oli näkyvyyttä korkeintaan noin 30 metriä. Niinkuin ”Meriteiden säännöt” sanovat, on tällaisissa olosuhteissa navigoitava äärimmäisen varoen ja tämän seikan takia suunnitellusta aikataulusta myöhästettiin hiukan kunnialaukausten ampumisen ja kiinnityksen osalta. Alusten lipussa verkalleen satama-altaaseen, määräväleihin kaikki sumumerkkejä antaen, tuli mieleeni lammasmau, jonka lampaat tuntevat voimakkaasti yhteenkuuluvuuden tunnetta ja määkimällä hakeutuvat toistensa luokse.

Ainakin vanhimman kurssin kadeteilla — muistaen tutut edellisvuoden Turun merikadettipäivät — oli hoppu päästä tapaamaan muita pohjoismaisia merikadetteja, muistelemaan heidän kanssaan vanhoja ja suunnittelemaan uusia metkuja. ”Matti Kurjen” kiinnittäessä laiturin reippaiden marssien säestyksellä muistivat mieleeni hyvästelysanat edellisiltä päiviltä ”ensi kesänä Ystadissa”, jotka sanat yrittivät kompensoida mukavien päivien päättymistä. Nämä sanat tarkoittavat itseasiassa sitä, että edelliskesän hauskat muistot uusitaan ja silloin tekemättömiksi jääneet tempaukset tehdään nyt näillä merikadettipäivillä.

Ystadin päiville oli saatu tuntuva lisäys suomalaisten osanottajamäärään, sillä kokonaislukumäärältään 18 suomalaista merikadettia tukivat nyt 3 rannikkotyökadettia ja 50 MeriSK:n upseerioppilasta ensimmäistä kertaa. Tämä lisäys olikin melkoisesti tarpeen, sillä merikadetit ja oppilaitten sukellusveneentorjuntalinjat olivat olleet juuri ennen Ystadiin tuloaan noin viikon kestäneellä koulutuspurjehduksella Pohjanmerellä, jonka rasisitukset alkoivat jo näkyä tultaessa Ystadiin. Rannikkotyökadetit ja oppilaitten miinalinjat tulivat mil Keihässalmella Turusta suoraan Ystadiin. Rannikkotyökadetit olivat tällä matkallaan ensimmäistä kertaa mukana sotalaivan pitkäkölällä matkalla ja heidän vaikutelmansa matkasta ja varsinkin merimiehille perinteellisesti annettavasta Itämeren kasteesta olivat hieman vaihtelevia, mutta niinkuin ei laivoja (eikä Roomaa) rakenneta päivässä, ei myöskään merimiestä tehdä yhdellä matkalla.

Varsinainen ohjelma pääsi kadettien osalta alkamaan perjantai-iltapäivällä käsipallo-otteluilla yhtäaikaaisesti varusmiesten jalkapallo-otteluiden kanssa. Käsipalloturnauksessa saavutettiin viimevuotista huomattavasti parempi tulos, vaikka si-

Suomen edustus merikadettipäivien päättäjisparaatissa

joituksemme olikin vasta neljäs eli viimeinen. Urheilun osalta ohjelma jatkui seuraavana päivänä uinti- ja soutukilpailuilla. Uintikilpailuihin kuului sekä 5x50 m hengenpelastusuinti että 15x50 m viesti. Uintikilpailuissa sijoituimme toisiksi ja soudussa kolmanneksi. Soutukilpailun periaatteena oli, että kunkin maan joukkue souti vuorollaan jokaisen osanottajamaan veneellä: Ruotsin, Norjan ja Suomen valasveneillä ja tanskalaisella sluupilla. Näiden soutujen yhteisajan perusteella valittiin voittaja, joksi tuleminen on norjalaisille nyt jo lähes kunnia-asia, sillä he ovat voittaneet kilvan jatkuvasti. Seuraavana päivänä eli sunnuntai-

TERVEYDEN- JA
SAIRAANHOITOALAN
TUOTTEITA,
SILMÄLASEJA, OPTIIKkaa,
FOTOPALVELU

INSTRUMENTARIUM

na ei ohjelmassa ollut urheilulajeja ,vaan varsin vaikuttava kirkkoparaati ja jumalanpalvelus, jonka jälkeen keskityttiin maanantain pistooliammuntoihin ja varsinaiseen pääurheilutapahtumaan, yleisurheilukilpaan. Pistooliammunnoissa sijoituksemme oli kolmas ja samoin yleisurheilussa. Ohjelmassa mainitut urheilulajit eivät suinkaan ole ainoita urheilumuotoja, joita merikadetit — ja varsinkin merikadetit — harrastavat, sillä mm tanskalaisten kadettien kehittämä ”Korkmesterin” nimitys on ylen tavoiteltu ja sen saavuttaminen urheilumuotona varsin suosittu (korkkimestarin nimitys tulee olutpullojen avattujen korkkien lukumäärästä). Epävirallisena urheilulajina jo perinteellinen vieraitten alusten lippujen ja päällikkyyksiin haltuunotto on hyvin vaativa, sillä tarvitaan yön rauhaa, pitkää kärsivällisyyttä ja hiukan yltyöpäisyyttä harhauttaa aluksien vauhtihenkilöstö ja päästä käsiksi viireihin. Nämä kunniapalkinnot koristavatkin monen laivan kadettimessien ja merisotakoulujen perinnehuoneiden seinä. Kisat ja kisailut paikallisen naisväen kanssa ovat taas ikivanhaa merimiesperua. Koska näistä muutamasta mainitusta epävirallisesta urheilumuodosta ei ole mainintaa päivien ohjelmassa eikä tuloksia muutenkaan ole julkaistu, en aio sen tarkemmin tässäkin yhteydessä niitä eritellä, riittää, että totean menestyksemme niissä olleen hyvän.

Urheilu ei suinkaan ollut kadettien ainoa ohjelma eikä itsetarkoitus merikadettipäivillä, sillä erilaiset tutustumiskäynnit, kiertoajelut, vastaanotot laivoilla, vierailut ja tanssit olivat osa virallista ohjelmaa. Näistä ns kevyistä tilaisuuksista mainittakoon kaupungin tarjoamat juhlat ensimmäisenä iltana Ystadin Saltsjöbad-ravintolassa, jolloin varsinaisesti päästiin yhdessä muistelemaan vanhoja ja suunnittelemaan uusia. Tosin näitä tutustumis-, muistelemis- ja suunnittelemistilaisuuksia olivat kunkin koululaivan tarjoamat päivittäiset kadettitilouneat, aluksien vastaanotot ja illanvietot kadettimessissä. Tutustumiskäynneistä mielenkiintoisimmat olivat P 7:ään tutustuminen ja illalliset Ystadin ulkopuolella olevissa kartanoissa. P 7 on yhtäkuin ”Södra skånska regementet”, jossa meidät tutustutettiin eri panssarivaunuihin ja panssarintorjuntaohjuksiin. P 7:ssä huomattiin, että merikadettikin osaa ajaa kuljetuspanssarivaunua, eikä niinkään huonosti. Illalliset Ruuthsbon, Munka-Tågarpin ja Skönabäckin kartanoissa sekä Marvinsholmenin linnassa olivat niin loisteliaat, että niille mukaan päässeet kadetit eivät voineet muuta kuin kajauttaa julki ihastuksensa kartanoihin, isäntiin (lue: isäntien tyttäriin), ruokaan, vesihiihtoon ja tanssiin.

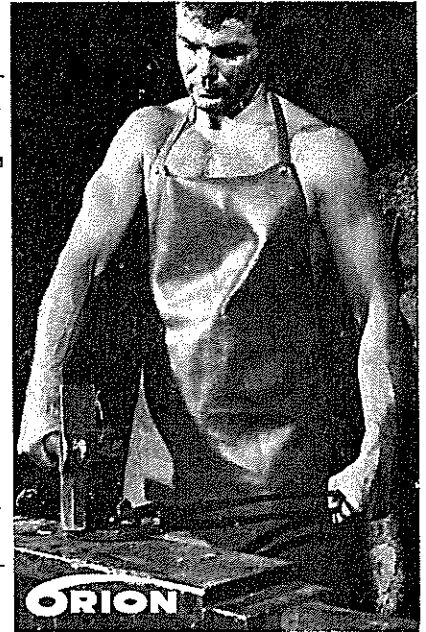
Merikadettipäivien valitettavin ohjelmanumero on aina ollut ja tulee olemaan irroitus laiturista ja lähtö kotiin, jolloin kaikki päivien ja öitten riemut siirtyvät muistojen joukkoon. Nämä merikadettipäivät olivat omalta kohdaltani viimeiset — ainakin kadettina — ja tulen todella kai-

paamaan näitä tilaisuuksia, sillä ne ovat kadettiajan miellyttävimpiä muistoja, niin minun kuin varmasti muidenkin osalta. Suoraan sanoen kadehdin nuorempien kurssien kadetteja siinä mielessä, että he saavat varmasti olla ensi vuonnakin päivillä mukana. Ja koululaivojen lähtiessä kukin omalle suunnalleen he saavat taas lukuisia muistoja rikkaampina vetää ylös raakaan nuo tutut viestiliput UW 1 eli hyvää matkaa ja kiitokset yhteistyöstä, johon viestiin olennaisesti liittyvät sanat ”tapaamisiin ensi kesänä”.

Raudasta on puutetta

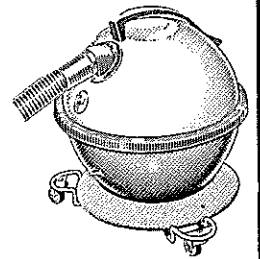
Suomalaisten ruokavaliassa on korjaamisen varaa. Se ei anna riittävästi rautaa. Siksi raudanpuute on meillä niin yleistä. Keskimäärin joka toisella. Se on tutkittu. Ja se on korjattavissa.

Vahva rautalääke BONAFER korjaa raudanpuutteesta aiheutuneen anemian. BONAFER estää sen jo ennakolta. Imeväisille BONAFER-siirappia (100 ml pipettipullo 2,64), lapsille pienikokoisia lasten BONAFER-tabletteja (100 tabl. 2,56), aikuisille BONAFER-tabletteja (100 tabl. 3,86). Apteekeista.

vahva rautalääke
BONAFER
anemian ehkäisyyn ja hoitoon.

HOOVER palloimuri sai pyörät alleen

Siivoaminen on entistäkin kevyempää.

Nyt Hoover Constellation liikkuu herkästi — minne mielittekään. Ulottuvuutta lisää venyvä ja taipuisa letku.

Valtuutetuista Hoover-liikkeistä!

Kadettikurssien kuulumisia

12. Kadettikurssin 40-vuotisjuhla Haikon kartanossa 18. – 19. 7. 1970

Kurssimme perinteellinen kesäretkeily suuntautui tällä kertaa 40-vuotisjuhlan merkeissä Porvoon liepeillä sijaitsevaan Haikon kartanoon, jonne kokoonnuimme 18. 7. puolipäivään mennessä.

Lounastettuamme tämän tyylikkään kartanon avarassa ruokasalissa siirryimme kartanon Siniiseen Salonkiin, jossa eversti U. A. Käkönen toivotti kurssitoverit perheineen — kaikkiaan 44 henkeä — tervetulleiksi yhteiseen iloon. Tämän jälkeen hotellin johtaja Ekman selosti Haikon kartanon vaiheita sen perustamisesta nykypäiviin. Tämän mielenkiintoisen ja valaisevan esityksen jälkeen siirryimme Haikon laivarantaan, jossa kurssitoverimme Eric Åkerman jo odotteli "lavastoiheen" kiidättääkseen meidät vajaan puolen tunnin moottorivenematkan päässä sijaitsevalle huvilalleen. Venematkan varrella ohitimme mm Runebergin onkikiven, jonka kupeella nytkin joku porvoolainen istuskeli veneessään ahvenia ruokkimassa.

Saavuttuamme venematkan päätepisteeseen toivottivat eversti ja rouva Åkerman meidät tervetulleiksi kauniiseen Henriksberg'iinsä yllättäen meidät suurenmoisella "garden party"llään — tarjottiin suussa sulavia voileipiä, maittavia nakkeja suoraan avogrillistä, "Eric'in erikoiscoctaileja" ynnä muita virvokkeita — trahteerausta oikein Porvoon mitalla. Ja kun sumunsekainen sää myöhemmin enteili lähestyvää sadetta, ohjattiin meidät Henriksberg'in avariin sisätiloihin ja saman tien kesäisen kahvipöydän ääreen.

Kahvinjuonnin jälkeen olikin vuorossa 12.kadettikurssin juhlakokous.

Kurssimme juristiherran — oikeustieteen kandidaatti — everstiluutnantti Armo Karkauksen johtaessa puhetta nuijittiin esilläolleet asiat 22 kurssitoverin voimin yksimielisesti päätöksiin — tärkeimpänä ehkä kesän 1971 retkeily, jonka kohteeksi valittiin Maarianhamina — täytyyhän toki kerran uskaltautua saarelle selällisellekin.

Varsinaisen kurssikokouksen päätyttyä kertoili Yhdysvalloista saakka rouvineen kurssijuhlille saapunut Colonel (Ret.) Eino Lassila kokemuksestaan ja edesottamuksistaan pakomatkinsa ajoilta Valpon suojista Ruotsiin ja lopulta Yhdysvaltoihin, sekä olostaan ja toimistaan Yhdysvaltain armeijassa. Ainutlaatuista tarinaa — valitettavas-

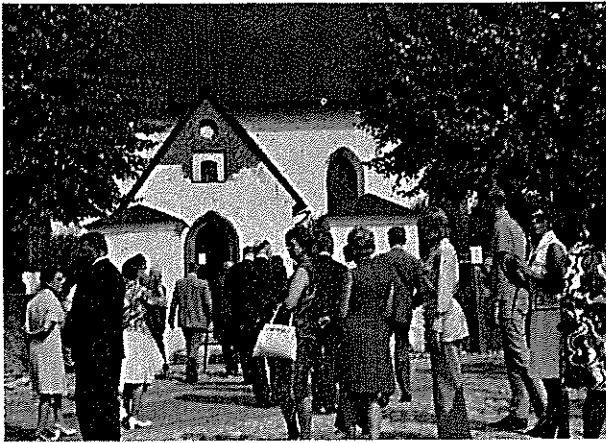

*Seppeleen lasku Porvoon sankarihaudoille.
(Lassila, Käkönen, Brandt)*

ti vain aika loppui kesken. Oli palattava Haikkoon ennen iltajuhlan alkua.

Klo 20 alkoivat juhlaillalliset Haikon kartanon Kongressisalissa. Illallisten aikana kenraalimajuri Aijol Brandt piti juhlapuheen, majuri "Tuju" Hartikainen lausui eversti Lennart Kajeen kirjoittaman juhlarunon ja majuri Olavi Lumiala piti puheen naisille. Rattoisan seurustelun, musiikin ja "vapaan sanan" merkeissä jatkui yhdessäoloa yli puoliyön.

19. 7. — Aamuvirkkujen entisten urheilijoiden allasuinnin ja varhaisaamiaisen jälkeen lähdimme linja-autolla Porvoon sankarihaudoille, jossa ka-

Tutustumiskäynti Porvoon Tuomiokirkkoon

Vanhan kadetin testamentti

(Juhlaruno 12. kadettikurssin 40-vuotisjuhlia varten 18.—19. 7. -70)

dettiveljet Brandt, Käkönen ja Lassila laskivat kurssin seppeleen. Täällä — esimerkiksi hoidetussa kalmistossa ovat myös J. L. Runeberg ja Eugen Schauman saaneet viimeisen leposijansa. Tähän on myös haudattu kurssitoverimme everstituutnantti Onni Lampinen, jonka hautapaaden äärellä hiljennyimme muistelemaan edesmennyttä rehtiä kadettitoveria.

Vuorossa oli tutustuminen Porvoon tuomiokapitulien rakennukseen arvokkaine kirjastoineen ja muine nähtävyyksineen. Täältä siirryimme historiallisista muistoistaan rikkaaseen Porvoon tuomiokirkkoon. Näissä kohteissa oli ystävällisenä oppaanamme tuomiorovasti Yngve Bäck, jonka asiaatuntevaa selostusta retkeilijät kuuntelivat suurella mielenkiinnolla.

Tuomiokirkon hämyisten holvien alta siirryimme Runebergin kotiin, joka sekkin on yksi Porvoon historiallisista nähtävyyksistä. Valitettavasti me tuotimme melkoisen pettymyksen vastassaolelle Porvoon neidolle, joka saavuttuamme kuiskasi rouva Klockars'ille: "Man väntade hit unga kadetter...", johon rouva K. puolestaan lisäsi: "och så fick ni hit en åldringsklubb".

Sää oli koko sunnuntai-retkeilyn ajan ollut aurinkoinen ja lämmin, mutta puolenpäivän tienoilta se suorastaan hehkui hellettä. Niinpä retkeilytämme Haikkoon palattuamme piipahdimmekin hetkeksi uima-altaan vilpoisiin vesiin.

Kesäretkeilyn viimeinen yhdessäolo vietettiin "Kartanon Pitopöydän" äärellä. Niitä herkkuja, joita tuon hotellin keittiö oli pitopöytään loitinnut... Ladoimme niitä lautasellemme ja söimme sydämen halusta ja — Porvoon mitalla.

Päätyihän se aikanaan se pitopöydän äärellä mässäileminenkin ja niin siirryimme vielä hetkeksi kartanon aurinkoterassille, jonne tällä välin oli kerääntynyt legio tummapintaisia espanjalaisia turisteja Suomen suvea ihaillemaan. "Hasta la vista" — saatoimme mekin sanoa — ensi kesänä Ahvenanmaalla.

Olli.

L Kaje

1. Luoja on kunnian suuren meille jo nuorina suonut:
*Kokea sen, miten Suomi on kansana kahleensa luonut.
Veljenkin verta, jos silloin vuodatti herra tai renki,
ohjia kuitenkin hoiteli kohtalon mahtava henki.*
2. Voiton huuma sai haihtua, vapaus täytyi taata.
*Tappion kalkki sai vaihtua tarmoksi kuokkia maata.
Raudan ja hengen aurat on uurtaneet jälkeä syvää.
Aika on sallinut sen, että kylvös on kasvanut jyvää.*
3. Meidän työmmä on ollut taistellen turvata maata.
*Vaatimus täytetty on, ei kenkään moittia saata.
Joukosta kaiketi parhaat henkensä saivat antaa.
Sankarihautojen paadet nimiään muistona kantaa.*
4. Suurten kriisien vuodet kansamme kesti ja voitti.
*Pettymys kirposi pintaan vasta kun rauha jo koitti.
Tunnon tuskissa sankarit entiset unhoitettiin.
Nuorten syntejä pestiin, vanhojen virheiksi tehtiin.*
5. Ahtaaksi käynyt lienee maa tämä korpjen, soitten:
*Nuoret jo taittavat peistä puolesta kansojen toisten.
Turvassa on oma maamme, Luoja sen myrskyissä kantaa
vasta jos ensin itse kaiken tahdomme antaa.*

Kuvassa vasemmalta eturivissä rva Saarinen, rva Heikkinen, rva Rautakoura, rva Meriö, rva Jäppinen, rva Karesma, rva Tiiro, rva Lahdenranta, rva Rönkkönen, rva Vatilahi; toisessa rivissä maj Heikkinen, maj Vehmas, rva Vehmas, maj Sinerma, rva Sinerma, rva Tikkanen, maj Saarinen, maj Rautakoura, evl Meriö, rva Lahti, maj Tiiro, rva Peitsara, rva Vettenranta, rva Miettinen, rva Snellman, maj Miettinen, maj Rönkkönen, maj Vatilahi, rva Anttila, maj Anttila, kapt Yli-Paavola; kolmannessa rivissä maj Peitsara, kapt Peltonen, maj Tikkanen, maj Lahti, evl Karesma, maj Lyly, maj Jäppinen, maj Vettenranta, kapt Lahdenranta, maj Snellman, rva Vesterinen, maj Vesterinen, rva Talvisto ja kapt Talvisto.

39. Kadettikurssi 15-vuotias

39. Kadettikurssi vietti 6. 6. 1970 valmistumisensa 15-vuotisjuhlaa Helsingissä. Aamupäivällä käytiin kunnianosoitukseksi Hietaniemen sankarihaudalla sekä Suomen Marsalkan haudalla. Iltapäivällä syötiin yhteinen lounas Kadettikoululla ja pidettiin kurssipalaveri. Sitten seurasi koulun nykyisen toiminnan ja sen uusien tilojen esittely, missä myös rouvat olivat mukana. Lopuksi uitiin simppekurssin joukkueiden välinen viestikilpa, minkä voitti yllättäen (?) I C. Jostain syystä vedenpinta kohosi huomattavasti kilpailun aikana.

Iltaa istuttiin vanhojen tapahtumien muisteloiden merkeissä erinomaista illallista syöden ja pyörähdellen Munkkiniemen vanhalla kadettikoululla. Kiitos järjestäjille! Kadettiväapelin mukanaoloa jäätin kaipaamaan. Entisellä koulun johtajalla sen enempää kuin komppanian päälliköilläkään ei ollut tilaisuutta saapua juhlaan.

Kenraalimajuriksi

Kai Bore Sarmanne
1. 6. 1970
25. kurssi

Holger Felix Valter Krogerus
5. 9. 1970
26. kurssi

Ev	Simojoki, Niilo Armas Alarik	14. KURSSI myönnetty ero	9. 10. 1970
Ev	Jarkka, Jari Edvin	15. KURSSI myönnetty ero	23. 12. 1970
Ev	Heinsalmi, Jorma Voitto	18. KURSSI myönnetty ero	3. 7. 1970
Ev Evl	Larkas, Helge Nestor Olavi Riihimäki, Martti Johannes	19. KURSSI myönnetty ero myönnetty ero	6. 4. 1970 6. 7. 1970
Evl	Koivula, Harry Alfred	20. KURSSI myönnetty ero	5. 9. 1970
Evl	Jaale, Lars Holger	21. KURSSI myönnetty ero	4. 8. 1970
Evl	Jokelainen, Matti Edvard	22. KURSSI myönnetty ero	5. 10. 1970
Evl	Heikkilä, Paavo Ilmari	11. ME-KURSSI myönnetty ero	15. 9. 1970
Evl	Rajatora, Kai Yrjö	23. KURSSI ylennetty everstiksi	12. 8. 1970
Evl	Uski, Erkki Johannes	13. Me-KURSSI myönnetty ero	8. 8. 1970
Ev Evl Evl Evl Evl	Boldt, Johan Lauri Daniel Inkinen, Pauli Kosonen, Kelpo Vesa Mäntyvaara, Erkki Johannes Varanka, Reino Eskil Ensio	24. KURSSI myönnetty ero ylennetty everstiksi ylennetty everstiksi myönnetty ero myönnetty ero	21. 11. 1970 14. 4. 1970 18. 9. 1970 4. 5. 1970 21. 7. 1970

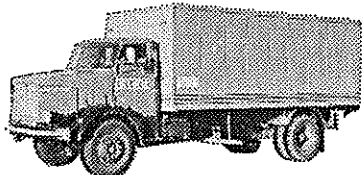
14. Me-KURSSI			
Kom	Haapkylä, Jorma Eliel	ylennetty kommodoriksi	14. 4. 1970
Inskom	Riki, Teuvo Ilmari	myönnetty ero	30. 6. 1970
25. KURSSI			
Evl	Hyppönen, Viljo Jussi	myönnetty ero	4. 9. 1970
Evl	Lampola, Kaarlo Keijo Kalervo	myönnetty ero	4. 5. 1970
Maj	Nokkala, Heikki Olavi	ylennetty everstiluutnantiksi	12. 8. 1970
Evl	Salonen, Aimo Olavi	myönnetty ero	29. 11. 1970
Ins-ev	Puronto, Esko Jussi	myönnetty ero	22. 1. 1970
26. KURSSI			
Kapt	Alitalo, Kustaa Mauri	ylennetty majuriksi reservissä	4. 6. 1970
Maj	Asumus, Oiva Yrjö Olavi	ylennetty everstiluutnantiksi	12. 8. 1970
Maj	Herkamaa, Taisto Heikki	ylennetty everstiluutnantiksi	18. 9. 1970
Maj	Huuskonen, Uuno Ensio	ylennetty everstiluutnantiksi	14. 4. 1970
		ja myönnetty ero	5. 8. 1970
Maj	Lahdenperä, Tauno Kalevi	myönnetty ero	5. 9. 1970
Maj	Lehmusvirta, Toivo Armas	ylennetty everstiluutnantiksi	12. 8. 1970
Maj	Pentti, Arvo Matias	ylennetty everstiluutnantiksi	18. 9. 1970
Maj	Skyttä, Kaarlo Fjalar	ylennetty everstiluutnantiksi	12. 8. 1970
Maj	Tolkki, Simo Ensio	ylennetty everstiluutnantiksi	12. 8. 1970
Maj	Torstila, Bertil Fredrik	ylennetty everstiluutnantiksi	12. 8. 1970
27. KURSSI			
Evl	Leinonen, Antti Juhani	myönnetty ero	5. 7. 1970
Maj	Piispanen, Aimo Toivo Antero	ylennetty everstiluutnantiksi	14. 4. 1970
Evl	Sutela, Tauno Antero	ylennetty everstiksi	18. 9. 1970
Maj	Valtonen, Pentti Kalevi	ylennetty everstiluutnantiksi	4. 6. 1970
17. Me-KURSSI			
Maj	Pyysalo, Eino Olavi	myönnetty ero	19. 6. 1970
28. KURSSI			
Maj	Caselius, Marcus Eero Olavi	myönnetty ero	5. 10. 1970
Ev	Lähde, Eelis Ilmari	myönnetty ero	4. 8. 1970
Maj	Partti, Seppo Tapani Aarre William	ylennetty everstiluutnantiksi	4. 6. 1970
Evl	Pitkäkoski, Eino Johannes	myönnetty ero	5. 8. 1970
Evl	Sarparanta, Heikki Seppo	myönnetty ero	6. 12. 1970
29. KURSSI			
Maj	Hendunen, Erkki Veikko	ylennetty everstiluutnantiksi	18. 9. 1970
Maj	Jousi, Tauno Tapio	ylennetty everstiluutnantiksi	12. 8. 1970
Maj	Vartiainen, Aarne Olavi	ylennetty everstiluutnantiksi	4. 6. 1970
30. KURSSI			
Maj	Jahnukainen, Jouko Elias	ylennetty everstiluutnantiksi	4. 6. 1970
32. KURSSI			
Maj	Annala, Erkki Sakari	ylennetty everstiluutnantiksi	18. 9. 1970
Maj	Laatikainen, Erkki Antero	ylennetty everstiluutnantiksi	4. 6. 1970
Maj	Vanonen, Matti Jaakko Ilmari	ylennetty everstiluutnantiksi	4. 6. 1970
22. Me-KURSSI			
Kaptl	Ollila, Martti Kustaa	myönnetty ero	15. 8. 1970
Komkapt	Waris, Reino Matti	ylennetty komentajaksi	4. 6. 1970
23. Me-KURSSI			
Komkapt	Granbom, Bror Torsten Viking	ylennetty everstiluutnantiksi	12. 8. 1970
38. KURSSI			
Kapt	Heinonen, Reino Oiva	ylennetty majuriksi	12. 8. 1970
39. KURSSI			
Kapt	Järvinen, Tapio Lauri	ylennetty majuriksi	18. 9. 1970
Kapt	Jäfs, Nils Ake	ylennetty majuriksi	4. 6. 1970
Maj	Karesma, Aarno Aulis Juhani	ylennetty everstiluutnantiksi	12. 8. 1970
Kapt	von Koch, Oleg	ylennetty majuriksi	12. 8. 1970
Kapt	Korhonen, Pentti Antero	ylennetty majuriksi	12. 8. 1970
Kapt	Lipponen, Pertti Rainer	ylennetty majuriksi	12. 8. 1970
Kapt	Peltola, Kauno Erik Kalevi	ylennetty majuriksi	12. 8. 1970

		26. Me-KURSSI	
Kapt	Savolainen, Ossi Olavi	ylennetty majuriksi	4. 6. 1970
		40. KURSSI	
Kapt	Ahlfors, Raimo Fredrik	myönnetty ero	9. 6. 1970
Kapt	Riikonen, Raimo Uolevi	ylennetty majuriksi	12. 8. 1970
Kapt	Vainio, Iivo Allan	ylennetty majuriksi	4. 6. 1970
		41. KURSSI	
Kapt	Honkanen, Yrjö Artturi	ylennetty majuriksi	4. 6. 1970
Kapt	Koskimaa, Kai Raimo Ali	ylennetty majuriksi	4. 6. 1970
Kapt	Larikka, Yrjö	ylennetty majuriksi	4. 6. 1970
Kapt	Leppämäki, Vesa-Matti	ylennetty majuriksi	4. 6. 1970
Kapt	Nurmi, Heikki Ilmari	ylennetty majuriksi	4. 6. 1970
Kapt	Pakarinen, Martti	ylennetty majuriksi	12. 8. 1970
Kapt	Tupala, Kaarlo Olavi	ylennetty majuriksi	4. 6. 1970
		42. KURSSI	
Kapt	Aatolainen, Jaakko Juhani	ylennetty majuriksi	12. 8. 1970
Kapt	Hiltunen, Arvi Antero	ylennetty majuriksi	4. 6. 1970
Kapt	Iisakkala, Ari Ilmari	ylennetty majuriksi	18. 9. 1970
Kapt	Kaarnola, Jorma Juhani	ylennetty majuriksi	18. 9. 1970
Kapt	Keskitalo, Martti Allan	ylennetty majuriksi	4. 6. 1970
Kapt	Koskinen, Allan Olavi	ylennetty majuriksi	12. 8. 1970
Kapt	Laakso, Kauko Aleksanteri	ylennetty majuriksi	12. 8. 1970
Kapt	Maunula, Yrjö Antero	ylennetty majuriksi	4. 6. 1970
Kapt	Merjola, Timo Juhani	ylennetty majuriksi	18. 9. 1970
Kapt	Mikkola, Antti Ensio	ylennetty majuriksi	12. 8. 1970
Kapt	Puranen, Elja Martti Herman	ylennetty majuriksi	18. 9. 1970
Maj	Stark, Veikko Vilhelm	myönnetty ero	5. 8. 1970
Kapt	Suominen, Herman August	ylennetty majuriksi	12. 8. 1970
Kapt	Tapanainen, Pertti Taavi Sakari	ylennetty majuriksi	12. 8. 1970
Kapt	Usva, Jorma Kalevi	ylennetty majuriksi	4. 6. 1970
		48. KURSSI	
Ylil	Hänninen, Osmo Tapani	ylennetty kapteeniksi	14. 4. 1970
Kapt	Toikka, Pauli Jorma Antero	myönnetty ero	5. 10. 1970
		33. Me-KURSSI	
Ylil	Blom, Thomas-Eric	ylennetty kapteeniksi	18. 9. 1970
Kaptl	Karlisson Erkki Kalervo	myönnetty ero	6. 7. 1970
		49. KURSSI	
Ylil	Raisma, Jouko Vesa Olavi	myönnetty ero	25. 7. 1970
		50. KURSSI	
Ylil	Meriläinen, Seppo Iisakki	myönnetty ero	6. 9. 1970
		52. KURSSI	
Ltn	Seligson, Denis Gideon	myönnetty ero	18. 9. 1970
Ltn	Särkijärvi, Jouko Esko Juhani	myönnetty ero	4. 8. 1970
		37. Me-KURSSI	
Ltn	Svan, Terho Tapani	myönnetty ero	12. 8. 1970
		53. KURSSI	
Ltn	Peltonen, Kauko Armas	myönnetty ero	20. 8. 1970
		54. KURSSI	
Ltn	Hiisivaara, Heikki Tapio	myönnetty ero	20. 4. 1970
Ltn	Konkari, Matti Veikko	myönnetty ero	30. 4. 1970
		39. Me-KURSSI	
Ltn	Manni, Jouko Mikko Antero	myönnetty ero	8. 7. 1970
Ltn	Puro, Jorma Gunnar	myönnetty ero	5. 10. 1970

Sisällysluettelo

	Sivu
Kommodori O Haikala: Kadettikoulutus Merisotakoulussa	2
In memoriam	4
Pääsihteerin palsta	7
Marski elää yhä	11
Ekonomi, toimitusjohtaja, vänr res Hannu Sinerma: Mainosmies myy armeijaa	13
Everstiluutnantti A A Salin: Upseerikoulutus Pohjoismaissa	17
Kapteeni Seppo Timonen Kapteeninperhe teki lomamatkan "Everstien Kreikkaan"	23
Everstiluutnantti A Savolainen: Pohjoismaiset kadettipäivät Oslossa	29
Kadettialikersantti E Rämö: Pohjoismaiset merikadettipäivät Ystadissa	32
Kadettikurssien kuulumisia	34

**Suomalaista
voimaa ja
vankkuutta**

**SISU LP-138 BIT-
jakeluautosarja,**

jossa on suomalainen ahtimella
varustettu dieselmoottori.

Kokonaispaino 12.400 kg. 5 ak-
seliväliä.

SISU

Maailman valioluokkaa

SUOMEN
AUTOTEOLLISUUS
OY/AB

KYLKIRAUTA

Kadettikunta ry:n järjestölehti

N:o 87

Päätoimittaja: evl A A Salin, PEkoul-os
puh 625801/2495

Toimituskunta:
evl A A Salin (pj), evl P Impola, maj
E Rannikko, maj M Sinerma, komkapt
A Koivisto

Toimitussihteeri: maj E Rannikko, PE-
koul-os, puh 625801/2328

Ilmoitukset: herra T Honkaniemi, Hki 53,
Säästöpankinranta 4 A 2, puh Hki/710 153

Taloudenhoito ja ilmoitusaineis-
to: rouva Irja Wonkka, Hki 17, Liisank 1,
puh Hki 12681/333

Osoitteen muutokset: Kadettikunta ry/rouva
Sirkka-Liisa Törmänen, Hki 12, Fredrikink
16 A 12, puh Hki/665739

Tilaushinnat: 1/1 v 6,—, irtonumerot 1,50

Ilmoitusmaksut:

takakansi	600,—	sisäkannet	550,—
1/1 sivu	500,—	1/4 sivua	180,—
1/2 sivua	300,—	1/8 sivua	100,—
		rivi-ilmoitus	50,—

POSTISIIRTOTILI 30909

Pääsee käsiksi. Vaikka seisten.

Uusi Scania LB 80 – menevän kuorman auto. Kuorma-auto, joka maksaa itsensä. Paitsi silloin kun seisoo toimettona. Sen myönnämme. Scania LB 80 on sen tähden suunniteltu aivan uudella tavalla. Sen kaikki huoltoon tarvitsevat kohdat on sijoitettu siten, että huoltomies voi tehdä työnsä nopeasti.

Jo etusäleikön nostamalla ovat moottorin, kytkinservon ja ohjaustehostimen öljyt sekä jäähdyttäjän vesimäärä heti tarkistettavissa. Ohjaamo on 60° eteenpäin kipattava. Silloin huoltomies pääsee käsiksi koko moottoriin. Hän voi

työskennellä vaivatta tarkastaessaan moottoria, kytkinlaitetta, etuakselia ja muita kohteita.

Uusi Scania on tehty sellaiseksi, että sen huolto on nopeata. Huolto-ohjeita-kin on helpompi seurata. Ja huolellisesti tehtyjen huoltojen ansiosta kestää kuorma-auto vieläkin kauemmin.

Ajatelkaapa asiaa – tai ajatelkaamme asiaa yhdessä.

SCAN-AUTO

